HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 6 – ČERVEN – CENA 15 Kč

PROČ STAROSTA UVAŘIL KÁVU MIRCE JÁROVÉ?

Foto: www.adamruzicka.cz

PIVOVARSKÁ SEŠLOST

PIVOVAR :: HLUBOKÁ

SOBOTA 19.6.2021

S LETNÍM SLUNOVRATEM

14:00 - 23:00

CENTRUM MĚSTA

TAROK

LUCIE REVIVAL

LIMIT

1883 - 2016

DEJ BŮH ŠTĚSTÍ !

PIVOVAR :: HLUBOKÁ

PIVOVAR :: HLUBOKÁ

Z OBSAHU

4 Poslední kafe pro starostu

8 Výstava – Židovské památky na jihu Čech

12 Jak si užít léto

14 Pozor, městská policie má nové testery

18 Komunitní zahrada na Hluboké?

19 Hudební festival na zámku

21 Ludmila Dominová vystavuje v Bechyni

22 Nejdelší ferrata v republice

24 Sportovní lekce dostaly zelenou – Hluboká v pohybu

26 Zámek Ohrada nabízí muzejní noc

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ
Číslo 6 – červen 2021. Ročník 52.
Vychází měsíčně.
Vydává: Městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou.
Kulturní nabídka (Panorama) 774 457 269 přes den.
Redaktorka: Alena Mitter píše články neoznačené podpisem.
Tel.: 775 622 006.
E-mail: alenoviny@volny.cz.

Redakční kruh: Ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač
Grafické zpracování: Adam Růžička
Foto: Mgr. Lucie Jozová, Adam Růžička, Tobiáš Brodec

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři.
Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK, s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn. p –5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

Předplatné časopisu – 220 Kč / rok (11 čísel)

ÚVODNÍK

Nevím, jak to máte vy, ale já vězím právě po uši v období nových životních rolí, ztrát iluzí, ale také nacházení nových nadějí. A mám to spjato i s literaturou. V ní jsem vždycky hledala příběhy souznějící s mými, poučení do svých krizových situací, vzory v postavách, které mě inspirovaly. Prostě v „románech ze života“ můžete najít „tahák s nápovědou“ pro řešení vlastních životních průšvihů. Anebo pro duchaplný vzor, jak by se měla chovat dáma, když je zrovna ve vrcholné formě.

Vždycky jsem ráda četla, vlastně od té doby, co jsem se naučila v první třídě číst „potichu“, jsou knihy pořád se mnou. Máme jich plný dům. Miluju knihkupectví (samozřejmě nejvíc to naše hlubocké), ale miluju také antikvariáty, možná ještě víc než novotou vonící knižní novinky. Stejně jako v seconhandu tady totiž objevíte životem otlučené a proto osvědčené kousky.

Jenže… poslední dobou přehodnocuji své literární představy a vnímám obsah knih jinak než dřív… Na řadu přišla malá inventura: ***Jak jsem na tom v literatuře, revize po 35 letech…***

Například v knize Jih proti Severu jsem se kdysi jasně ztotožnila s postavou Melánie. Ta hodná, milující, charakterní, samozřejmě krásná, ano, to jsem já. Jenže pak se během pár let dozrávání všechno nějak přesypalo do zjištění, že jsem jasná Scarlett, trochu teta Pitty a vlastně mám v sobě něco i ze starého O‘ Hary.

V knize Vejce a já jsem při několika prvních přečteních opovrhovala postavou nevábné paní Kettlové, ač ostatní jsem si zamilovala: hlavní hrdinku, její bábinku, sarkastickou sestru Mary, stovky kuřat. Ale drsná a vulgární paní Kettlová s její soustavou břich a žaludků, nepořádkem v domě, s hygienou na štíru a se zvláštní výchovou dětí – byla podle mého názoru odpudivou osobou rezignující na správnou ženskou roli v domácnosti. Dnes v ní vidím milující matku s obrovskou rodinou a zlatým srdcem, přetíženou starostí o hospodářství. Její „my máme rádi maso vopravdu dobře udělaný“ si uvědomím vždy, když se snažím „zavraždit“ křehký stejk mučením na pánvi. Protože nemám odvahu, kterou mají chlapi – například můj syn – dodržet pouhé tři minuty opékání jedné i druhé strany masa.

Knižních hrdinů, kteří v mých očích časem ztratili, anebo naopak nabyli jiné kouzlo a objevili se v novém světle, bych mohla jmenovat stovky. Obohatili mě přemýšlením o jejich charakterech a životní roli.

Ale… pořád jsou to jen postavy na papíře.

Čím dál víc totiž zjišťuji, že jsem se v životě obklopila lidmi, kamarády, přáteli, které jsem zpočátku brala na lehkou váhu. K některým jsem přišla tak trochu náhodou, někdy nečekanou, někteří přišli sami, aniž bych je zvala, a zůstali. O některé jsem velmi usilovala já sama.

Jejich kvality se objevují časem, vyloupnou se jako sametový plod kaštanu ze své slupky. A z lehkomyslných začátků, z debat o nedůležitých věcech, z prostého kamarádství, se mnou zůstávají skutečné postavy, které potřebuji nejen k zábavě, ale i k těžkým chvílím života. Je mezi námi potřebnost, důvěra, věrnost, nedocenitelnost. Papíroví hrdinové jsou fajn, ale doopravdy neutkví v našem životě. Dík za ty, kteří mým životem procházejí ve skutečnosti. Někdy teprve když odejdou definitivně, si uvědomíme, jak důležité místo v našem srdci měli, a my jsme si to vlastně vůbec neuvědomovali.

VYUŽIJTE BEZPLATNOU POMOC V ODDLUŽENÍ

Město Hluboká n.Vlt. se dohodlo s organizacemi „Člověk v tísni“ a „Tvá volba“ na využití dvou pracovníků, kteří budou poskytovat odbornou pomoc pro lidi v exekuci s případným oddlužením. Jakkoli naše město vypadá (a je) bohaté, máme včetně našich sedmi obcí celkem 239 lidí v exekuci a tito lidé celkem mají 1542 exekucí.

Poradenská kancelář je otevřena v „domečku domova seniorů“ na Masarykově ulici. Naše představa je, že se zájemci budou s vybranými pracovníky jednat na základě telefonického objednání, kdy kontaktní osobou je sociální pracovnice Michaela Ferdanová (725 930 233).

ŽÁDOST Z MĚSTSKÉHO ÚŘADU

Vážení občané,
v rámci zkvalitňování služeb souvisejících s platbami poplatků za komunální odpad a psy, bude od roku 2022 možné zasílat platební údaje namísto složenek prostřednictvím e-mailu. Proto bych Vás touto cestou chtěla požádat o sdělení Vašich kontaktních e-mailů.

Kontakty zasílejte na e-mail:
barinkova@hluboka.cz
popř. na tel. číslo: 387 001 321

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Městský úřad Hluboká nad Vltavou blahopřeje občanům, kteří v měsíci červnu oslaví významná výročí

Jubilea:

Anna Nohavová	94 let	Hluboká
Anna Jirsová	91 let	Hluboká
Zdeňka Hájková	85 let	Hluboká
Marie Stará	80 let	Hluboká
Marie Koubková	80 let	Hluboká
Marta Honsová	80 let	Hluboká
Olga Šalounová	75 let	Hluboká
Václav Pavlíček	75 let	Hluboká
Michal Dorovín	75 let	Munice
Zdeněk Dědič	75 let	Hluboká
Vojtěch Beneš	75 let	Purkarec

Narodili se:

Nikol Zyková	Hluboká
Natálie Benešová	Hluboká
Filip Tůma	Hluboká

Opustili nás:

Anežka Klojdová	Hluboká
Radim Košťál	Hluboká
Marie Malovcová	Hluboká
Josef Truhlář	Hluboká
Václav Zumr	Hluboká
Jitka Žákovská	Bavorovice
Petr Smrčka	Hluboká
Milan Selner	Hluboká

POSLEDNÍ KAFE PRO STAROSTU

Zlomová a historická chvilka nastala: starosta města Hluboká uvařil po 30 letech poprvé své sekretářce kávu. Dá se říct, že to byla symbolická káva na rozloučenou. Tečka na konci příběhu. Berme to jako poděkování za věrné Mirčiny služby.

Skóre ve prospěch Mirky Járové ta jediná káva nevyrovná. Jak pan starosta rychle vypočítal – uvařila mu za posledních třicet let odhadem 19 000 hrnků kávy. Dobrá sekretářka je nepostradatelnou pravou rukou svého šéfa. Co by si bez nich svět počal? Už jen těch filmů, historek a vtipů o sekretářkách, o které bychom přišli a které nás vždycky spolehlivě rozesmějí.

Nicméně, zcela vážně přejme Mirce Járové, ať si užije zasloužené seniorské volno – i když na důchodkyni opravdu nevypadá. Přejme panu starostovi, ať jeho nová sekretářka má stejnou výdrž jako ta předešlá. Časy se mění a my s nimi, ale „dobré kafe" zůstává symbolem voňavé a hřejivé kvality života. Ať už voní z hrnku u šéfa v kanceláři, nebo z domácího pucláčku v kuchyni na stole.

Mirko, symbolem náplně práce sekretářky je vaření kávy pro šéfa. Umíš dobrou kávu? Jakou pije pan starosta Tomáš Jirsa?

Panu starostovi se vaří na rozdíl od jeho návštěv jeho osobní káva. Protože za den vypije víc šálků, pije kávu Ricore, která obsahuje čekanku, takže je to napůl kávovina a má nízký obsah kofeinu. Dřív jsem mu dělala kafe do hodně velikého hrnečku, dvě třetiny kávy a jedna třetina mléka. Jenže to byla taková žbrunda, a já jak mám ráda dobrý kafe, tak jsem přitom trošku trpěla.

A jak dlouho už mu ji vaříš?

Dobře se to počítá: mému mladšímu synovi byly dva roky, když jsem přišla na radnici, dnes je mu dvaatřicet, takže jsem na radnici rovných třicet let.

Nastupovala jsem 1. září v roce 1991. Malému Zdeňkovi byly dva roky a Tomáš šel do 1. třídy. Měla jsem z toho velké obavy, protože Tomáš nastupoval do Týna nad Vltavou do internátní školy pro handicapované děti. Pro dítě v tomhle věku to byla velká změna a pro mě samozřejmě také.

Proč jsi tak chvátala do práce?

Byla to spíš náhoda. Jarka Šindelářová šla na mateřskou, a Maruška Krejcarová z knihovny, moje sousedka v domě, mi řekla, že radnice hledá náhradu do sekretariátu. Já si mateřskou dovolenou užívala, byla jsem s dětmi ráda, do práce jsem nespěchala. Nicméně mi to nedalo a šla jsem se informovat. Do dneška si vzpomínám, že jsem vešla do dveří – bylo to stejné, jak to je na úřadě po všechny ty roky uspořádané: sekretariát uprostřed, z jedné strany kancelář tajemníka, z druhé starosty. Starostou byl tehdy Jiří Stráský, ten byl zrovna na dovolené, tajemníka dělal Tomáš Jirsa – a ten tam běhal z jedné kanceláře do druhé, zvedal telefony…

Podotýkám, že jsme na Hluboké bydleli krátce a já ještě místní lidi moc neznala. Nevěděla jsem, kdo je starosta. Pohybovala jsem se v úzkém kruhu lidí, znala jsem lidi z Rybnikářství, protože můj muž pracoval u rybářů.

Místní rodák nejsem a ještě dodneška se překvapeně dozvídám, kdo je na Hluboké s kým příbuzný…

Radnice se tehdy porevolučně nově uspořádala, na úřad přišlo víc lidí ve věku kolem třicítky. A protože většina z nich zůstala radnici věrná, tak se dá říct, že trochu ve službách státu zestárli…

Bylo mi 31 let a starosta Jiří Stráský a tehdejší tajemník Tomáš Jirsa nebyli o moc starší. Tomáš Jirsa se později stal starostou a na místo tajemníka nastoupil Jan Piskač. Na stavební odbor vzali Petra Smrčku. Na radnici proběhly trochu „škatulata, hejbejte se". Tehdy nás „třicátníků" přišlo víc, na radnici vládla taková mladá energie, ale zdá se, že navždy nám to nevydrželo. Takže tak trochu společně stárneme… Odchází stará garda: Maruška Peprných už je v důchodu relativně dlouho, Jarka Šindy a Martina Bártů odešly zase nedávno… jsou to lidi, kteří tady společně strávili nejmíň dvacet let. Přišli noví kolegové a postupně se osazenstvo radnice mění. Skutečnost, že už v práci nepotkávám moje dlouholeté kamarádky, člověka zasáhne, i když ti „noví" jsou samozřejmě taky pohodoví kolegové…

Ale jsem vděčná za kamarádské vztahy a vždycky veselou přátelskou atmosféru, kterou jsem tady dlouhodobě zažila.

Uspořádání kanceláře sekretářky na hlubocké radnici mi připadá takové symbolické.

Uprostřed mezi pracovnami dvou mužů ve vedení města a úřadu. Tomáš Jirsa starostou a tajemníkem Jan Piskač.
A s oběma si po celá ta léta vykáš. Proč?

Ano, vykám, protože mi to tak přijde správné. Pokud na radnici přijde návštěva, nebo občan, tak z mé strany zní mnohem líp „vy, pane starosto", než „ty, starosto". Pan tajemník, který si tyká s Jarkou Šindelářovou, Maruškou Krejcarovou, Martinou Bártů… Oni všichni jsou hlubočtí, chodili spolu do školy. Já jsem s ním v jiném vztahu. S Jirkou Stráským jsem si také vykala, dokud byl na radnici, a hned potom, co ji opustil, jsme si začali tykat. Já si prostě myslím, že je to tak dobře.

Ale vztah s nadřízenými máš dobrý, přátelský a přijde mi i při tom vykání velmi upřímný.

Ano, to je pravda. A když přišly v životě těžké chvíle, jako že přišly, starosta mě pokaždé velice lidsky podržel. A to nejen mě, i jiné. Přijde mi to u mužského moc dobrá vlastnost. Kdykoli mohl někomu pomoct, tak pomohl. To si na něm cením a vím, že i více lidí okolo něj. Protože když je někdo v průšvihu, zdravotním, sociálním, má samozřejmě slovo starosty větší váhu a dokáže rozhýbat to, co by jinak trvalo déle nebo nedopadlo vůbec.

Starosta zná naše děti od mala a já starostenské děti taky.

Týkala se ta pomoc i tvého syna Tomáše? Osud mu nedopřál úplně férově rozdané karty…

Ano, týkala. To je další věc, za kterou jsem starostovi vděčná. Náš Tomáš má starostu hrozně rád, namaloval mu už několik obrazů a starosta si je vyvěsil v kanceláři. Když se něco v rodině stalo, starosta to na mně poznal, přišel, vzal mě za ruku a řekl, *tak a teď mi řekněte, co se děje. A když mohl, pomáhal situaci řešit.*

Stejně tak mého syna podporuje Karel Vácha. Tomáš sport miluje a jezdí s fotbalisty na zápasy, chodí fandit, je mezi nimi, pomáhá, jak může.

Třeba nikdy starostovi nezapomenu, že mi na první Tomášovo velké školní prázdniny dal neplacené volno. Že jsem s Tomášem mohla být celé dva měsíce doma. To jsou takové okamžiky, které prostě nezapomeneš. Právě když jsem nastupovala 1. září poprvé do práce, vezli jsme Tomáše jako šestiletého z domova do internátní školy v Týně nad Vltavou. To byla tehdy jediná škola internátního typu v republice se zaměřením na děti handicapované a s vadou řeči. Ať jsi byla rodina zblízka nebo zdaleka, ty děti nastoupily na internát a nepustili je domů až na vánoční prázdniny, a pak na jarní a letní. Odvezli jsme ho se vším oblečením – na každém kousku měl vyšitou sedmnáctku – a dalším vybavením na celý školní rok.

Já ten den nastupovala do práce, malý Zdeněček nastoupil do Schwarzenberské školky, a Tomášek zůstal v Týně. Když jsme se vraceli z Týna, viděla jsem maminky, jak si vedou ten první školní den děti ze školy, jak jsou všichni spolu a spokojení, a já tam toho Tomáše musela nechat… Pro mámu – ale i tátu – hrozný pocit.

Osazenstvo radnice „před pár lety…"

Dala jsem si sprchu a vyšla poprvé do nové práce, kde jsem nikoho neznala a nevěděla, co mě vlastně čeká.

Tak to muselo být kruté, dát takhle malé dítě z domova…

Když přijel poprvé po půl roce zase domů, to bylo tak strašné – to je dodneška moje tak bolavý místo, že to do smrti nezapomenu.

Bylo to pro nás těžké, a pro něj jako dítě ještě horší. Já mu třeba jen něco vezla, a oni ho ke mně ani nepustili. Jen jsem ho viděla na schodišti v punčocháčkách, jak by ke mně chtěl jít, ale nesměl a já k němu taky nemohla. Srdce se mi svírá ještě dneska. Jenže já jsem taková rebelka, spunktovala jsem tehdy ostatní rodiče a už od druhé třídy ve škole zavedli jiná pravidla. Samozřejmě měli argument, že někteří rodiče jsou zdaleka a jejich děti by záviděly těm blízkým, že mohou jezdit domů častěji. Ale nakonec jsme si to s některými rodiči vyvzdorovali a dětem povolili víkendy jednou za 14 dní. A to už šlo, a později jsme si pro Tomáše jezdili každý víkend a vozili ho na místo až v pondělí ráno.

Ale díky tomu, že jste se Tomášovi doma věnovali, pak i paní učitelky ve Schwarzenberské školce a nakonec v Domově sv. Anežky v Týně nad Vltavou, je z něj milý a spokojený mladý muž.

My tady na Hluboké neměly žádné babičky, Tomáš ve školce miloval paní učitelky Pulcovou, paní Trnkovou a paní Švehlovou. Posláním školy sv. Anežky je podporovat lidi se zdravotním postižením v rozvoji sebedůvěry, samostatnosti a osobní realizace tak, aby mohli žít spokojený život v běžné společnosti. Tomáš tam našel sám sebe ve svém velkém koníčku: malování. Věnuje se malování obrazů už hodně let, jsme na něj pyšní, na Hluboké měl dokonce vlastní výstavu v Panoramě, další výstavy v Budějovicích, Bavorově a jinde společně s dalšími výtvarníky z chráněné dílny.

Mirko, já když po škole nastoupila do prvního zaměstnání, byla tam paní sekretářka, velmi zachovalá dáma před důchodem. Šéf byl o dvacet let mladší než ona, přesto Vlastička vždycky tvrdila: sekretářka svého šéfa miluje, ať on chce nebo nechce. A měli spolu velice krásný vztah, přestože já tehdy nemohla pochopit, proč si on váží sekretářky ve věku babičky a nemá v sekretariátu pořádnou sexbombu.

Někdy se „milujeme" víc, jsou také chvíle, kdy se vzájemně trochu naštveme, ale objektivně řečeno, nikdy se nestalo, že bychom si vyloženě šli na nervy. Ani s panem starostou, ani s panem tajemníkem. Určitě tam musí být nějaká vzájemná sympatie, těžko by člověk mohl pracovat pro někoho, kdo je mu z duše protivný. To bych tady 30 let nevydržela.

Na zdejší radnici je velká výhoda, že je nás tady relativně málo, atmosféra je taková rodinná. Všichni se známe a není tady napětí, které možná na některých úřadech kazí lidské vztahy. Toho si také nesmírně vážím a bude mi to chybět. Nejsme jen kolegové, jsme kamarádi, nebo kamarádky, spojuje nás toho víc. Třeba společné zpívání ve sboru Záviš, nebo jsou tu děvčata divadelnice… Snad se vše zase brzy vrátí do starých bezcovidových kolejí.

A to, že nad pěveckým sborem i divadlem radnice také drží ochrannou ruku, a bere ho jako propagaci města, to je také povzbudivé.

Zřejmě je ženský sekretářský prvek pro mužské šéfovské ego důležitý. Každá žena má přece povinnost muže ve svém okolí „vychovávat". Dobrý šéf by si měl uvědomit, že pokrytecká vypočítavá sekretářka je k ničemu. Že potřebuje upřímnou duši.

Svůj pohled na věc starostovi občas řeknu. A pozor, já jsem někdy pořádně hubatá, takže mu

▪ „U manžela nastoupila nová sekretářka. Mám strach, aby ho nesvedla jako její předchůdkyně.“
„A kdo byla její předchůdkyně?“
„No, přece já!“

▪ Šéf odchází ze svého oddělení vždy poslední. Tentokrát se však balí už o půl druhé a říká sekretářce: „Dnes jdu o něco dřív, manželka má narozeniny, tak ji chci překvapit.“
Blonďatá sekretářka kývne hlavou: „Aha, a s kým?“

▪ Sekretářka se vymaní ze šéfova objetí a říká: „A to mi naši tvrdili, že se v práci se mnou nikdo mazlit nebude!“

▪ Šéf přinesl své sekretářce zpět dopis: „Je to velice hezký dopis, slečno Malinová, ale kde je ten dopis, který jsem vám diktoval?“

▪ Sekretářka k řediteli: „Buď mi zvýšíte plat, nebo napíšu své paměti.“

▪ Chlubí se sekretářka: „Včera mi šéf koupil dárek!“
„To je nějaké podezřelé, vždyť jsi tu teprve týden. A co ti koupil?“
„Pravidla českého pravopisu.“

▪ „Už zase nemůžete najít ty doklady?“ rozčiluje se na sekretářku šéf. „Víte co, abyste je měla vždycky po ruce, dávejte si je hned vedle make-upu.“

▪ „Karle, prosím tě, potřebuji s tebou něco probrat.“
„Tak se zkus domluvit s mojí sekretářkou.“
„To jsem udělal, bylo to fantastické, ale teď bych potřeboval něco probrat s tebou!“

▪ „Představ si, ta moje sekretářka je tak schopná, že si nic nemusím pamatovat!“
„Já vím, ani to, že jsi ženatý!“

▪ Žena chytla muže, jak mu sedí na klíně sekretářka. Muž nezaváhal a klidně diktoval: „bez ohledu na finanční stav naší firmy považuji za důležité koupit do mé kanceláře další židli.“

▪ V podniku probíhá finanční kontrola. Sekretářka se úslužně ptá: „Pane řediteli, mám vám připravit kufřík s úplatky nebo rovnou pyžamo a zubní kartáček?“

▪ Mezi sekretářkami: „Můj šéf je výborný. Trochu úřadujeme, trochu se milujeme, a tak to jde celý den. A tvůj šéf?“
„I ten můj je vynikající, jen tu byrokracii jsme už dávno odbourali.“

▪ Šéf k hezké, ale pomalé sekretářce: „Jde vám vůbec něco rychle?“
„Ale ano, pojďte si sáhnout, jak mi rychle bije srdce!“

▪ „Moje sekretářka je jako vlaštovka,“ chlubí se vedoucí odbytového úseku.
„Tak pilná?“
„Kdepak. Pořád sedí na telefonním drátě.“

▪ Vedoucí oddělení k sekretářce: „Tři chyby, to by ještě šlo. Tak teď napíšeme druhé slovo!“

▪ „Květuško,“ obrací se ředitel na sekretářku, „kdyby přišel generální, tak tady nejsem. Ale prosím vás – nedělejte při tom žádnou práci, nebo pozná, že lžete!“

▪ Ptá se ředitel svého náměstka: „Měl jste něco s mojí sekretářkou?“
„Ne!“
„Tak to jste jediný v tomto podniku, kdo jí může odevzdat výpověď!“

▪ Přijde sekretářka za šéfem a říká: „Mám pro vás dvě zprávy, špatnou a dobrou. Kterou chcete slyšet první?“
„Začněte tou dobrou…“
„Nejste neplodný…“

▪ Nová sekretářka trávila většinu času čtením časopisů nebo lakováním nehtů a okázale ignorovala zvonící telefon. Nakonec se její šéf naštval a povídá: „Poslyšte, slečno Sklenářová, když telefon zvoní, musíte ho zvednout!“
Slečna se šéfovi podívá přímo do očí a suše odvětí: „A proč? Většinou je to stejně pro vás.“

to řeknu od plic. Ale cením si toho, že se mi za to nikdy nemstí. Třeba se mnou ale dva dny nemluví. Hubatá sekretářka, dobrá sekretářka. Myslím, že je dobré umět říct i nepříjemnou pravdu, však mu to vysvětluju: *Buďte rád, že vám to říkám. Až přestanu, tak mi na vás už nebude záležet.*

Vždycky jsem cítila podporu, jak ze strany starosty, tak tajemníka.

Zastávala jsem vždycky nepsaná pravidla, že starostův pořádek v jeho kanceláři respektuji, vše na jeho stole je pro mne nedotknutelné a bez jeho vědomí jsem mu nikdy nevlezla do šuplíku. Tím, že bývá často v Senátu, v Praze, nebo plní jiné úkoly, musím být občas jeho prodloužená ruka. Ale hodně dlouho mě přemlouval, abych mu otevírala jeho osobní „papírovou“ poštu – aby se nestalo, že mu uteče nějaký termín nebo důležité sdělení. To trvalo nějakou dobu, než jsem to začala dělat.

Co ti práce na sekretariátu přinesla?
Musím říct, že mě bavila. Život v městečku ti tak trochu protéká pod rukama, poznáš spoustu lidí, většina je z nich je příjemných. Jen občas přijde někdo, koho bys už příště vidět nemusela. Ale to stejné si třeba někdo může myslet o mně. Ne vždycky máš svůj dobrý den. Nebo mě někdo potká na chodníku, a já třeba nepozdravím. Možná si pomyslí, hele, ta je nafoukaná… a já jsem přitom krátkozraká a na dálku lidi nepoznávám.

Klasika práce sekretářky: bereš telefony, vítáš hosty, vyřizuješ přání a žádosti občanů a jsi taková dispečerka. Máš na starost korespondenci, městskou agendu, pokladnu, rybářské lístky. A protože na sekretariátu je většinou cvrkot, vyřizuješ různé záležitosti, tak trochu děláš deset věcí najednou, prostě se snažíš z toho nezbláznit a neudělat chybu…

Máš vystudovanou správnou „sekretářskou“ školu? A nelitovala jsi někdy své volby povolání?
Nelituju. Mám vystudovanou ekonomickou v Písku. Odmalička jsem chtěla být učitelka v mateřské školce. Dobře jsem malovala, devět let chodila na piáno – jenže jsem chodila taky na náboženství, nevstoupila do pionýru, naši neměli za komunismu tu správnou třídní příslušnost. Dostat se na prestižní pedagogickou školu v Prachaticích bylo pro mě nemožné. Udělala jsem zkoušky, i talentovky, ale nevzali mě. Už jsem se bála, že se půjdu vyučit do Fezka do Strakonic. Podotýkám, že s jedinou dvojkou na vysvědčení! Ale pak k nám jednou večer přišel domů můj třídní pan učitel, a řekl: Mám kamaráda ředitele na ekonomce ve Vimperku, zkus to. A díky tomu jsem se dostala na dvouletku a pak jsem si dodělala i další dva roky do maturity. Státní správa mi byla souzená, protože po škole jsem pracovala na Okresním úřadě ve Strakonicích.

A jak ses seznámila s manželem?
No, představ si, že na Hluboké! On sice také není odtud, ale vystudoval vodňanskou střední rybářskou školu, pak vysokou zemědělskou se zaměřením na rybářství. A místo v oboru získal na Hluboké. Stejně jako tady pracovali a bydleli moji příbuzní, za kterými jsem tehdy občas na Hlubokou zajížděla. Zdeněk si mně vyhlédl, dokonce pak za mnou vyjel až do Bavorova, ale trvalo půl roku, než jsem kývla na rande.

Dřív se prostě pánové museli víc snažit. Jíš ryby?
Jím, a ráda, myslím si, že je umím dobře připravit. Ale jsem trochu vybíravá, právě proto, že se v rybách vyznám.

Mirko, ty po celá ta léta vypadáš jako „kočka“. Vysoká, upravená, správný typ pohledné sekretářky. Proto mne na tobě zpočátku zarazilo, že místo aby sis lakovala nehty a dělala ze sebe dámu, tak jsi doma naopak velice „domácká hospodyňka“, pilná kuchtička a pekařka. Tvoje vánoční perníčky jsou proslulé…
Mám to dané, babička byla vyhlášená kuchařka. Ale s mamkou mě to doma v kuchyni moc nebavilo, až potom, když jsem si založila vlastní domácnost. Pro mě není problém upéct na Vánoce dvacet druhů cukroví. Upeču a ozdobím celý betlém se spoustou figurek. Baví mně to. Mým třem „klukům“ moc ráda vyvařuju. Problém je čas. Zvlášť když v době Vánoc (v časech bez covidu) máme zkoušky a koncerty s pěveckým sborem Záviš.

A docela mě těší, když návštěvám na radnici servíruju kávu, že pan starosta často řekne: *U nás dostanete dobrou kávu, to víte, paní Járová je výborná kuchařka.*

Je naše město jiné než ostatní?
Stoprocentně. Díky tomu, že pořád pendluji mezi Hlubokou a Bavorovem, kde je mé rodiště a mám tam maminku, to mohu potvrdit. Hluboká je specifická. Bavorov miluju, je to pořád moje rodná hrouda. Nádherná krajina, pohádkový hrad Helfenburk, začíná tam Šumava. A vidím, že rozvoj obou měst je nesrovnatelný. Přistěhovali jsme se v roce 1987, vzpomínám, jak Hluboká vypadala. Jak od té doby rozkvetla, co všechno se tady udělalo. Pamatuju se, když se stavěla hlavní třída, otvíral zimní stadion, koupaliště, vznikal sportovní areál, golf. Dobrá lokalita kousek od Budějovic, nejznámější zámek – ale bez spousty aktivních lidí a radnice by se zřejmě hodně toho nestalo. Ano, bydlí tady i hodně bohatých lidí, takže to složení obyvatelstva je jiné než v „obyčejných“ městech bez turistických cílů. Prostě je město určitým způsobem privilegované, ale podle mne je to zasloužené. Hluboká toho udělala hodně pro podporu městských projektů, město podporuje živnostníky v jejich cílech, a stejně tak podporuje sport, kulturu, spolky.

Někomu přináší turistický rozvoj města i své mínusy, tak to je. Pro lidi, co tu bydlí a chtěli by mít větší klid, je to někdy málo tiché místo. Každopádně, kdykoli k nám přijede někdo z našich kamarádů, kteří tady třeba delší dobu

nebyli, jsou Hlubokou nadšení. Když není covid, máme tu všechno. Kulturní, sportovní vyžití, nádhernou přírodu, Budějovice za rohem, krajskou nemocnici poblíž, když jsi ve věku, že už nějakou údržbu budeš potřebovat…

Zkrátka krásné Jižní Čechy a kousek do Rakouska i Německa. Co víc si přát? Proto také na Hluboké přibývají noví Hlubočáci, protože na Hluboké by „chtěl bydlet každý“.

Co poradíš nové sekretářce, která nastoupí po tobě? Jak se má zařídit, aby všechno klapalo?

Na provoz sekretariátu si každá sekretářka musí přijít sama. Najít si svůj systém. Třeba přijde deset lidí a každý chce pana starostu. A když s nimi promluvíš, zjistíš, že devíti z nich můžeš pomoci sama, nebo je můžeš poslat na ten správný odbor, který potřebují. Takže starostovi trochu proseješ návštěvy, aby se z náporu lidí nezhroutil, protože oni de facto ke svému jednání starostu nepotřebují. Starostova pravá ruka je tajemník, jako šéf úřadu dokáže vyřešit další část záležitostí.

Sekretářka je ta první, která musí svým chováním vytvořit vstřícné prostředí návštěvníkům radnice. Komunikovat dokážu snad bez problému, ale zezačátku pro mě býval problém poznávat lidi. Opět devět lidí z deseti přijde, a řekne, já mám schůzku se starostou. Ale nepředstaví se. Návštěvy z Čech i zahraničí, lidé ze senátní starostovy oblasti na Krumlovsku.

Takže je hezké, když někdo otevře dveře, a je to tam: představí se, usedne, dostane kávu a už ho „servíruji“ panu starostovi.

Někdy je ten šrumec kolem pohybu návštěvníků na sekretariátu hodně hustý. Ale chce to čas. Zvykneš si a naučíš se to zvládat. Sekretářka si zkrátka musí na všechno přijít… A takový detail – ani v době covidu jsme naši radnici neprodyšně neuzavřeli, jako to bylo jinde. Tohle si málokdo uvědomí, že tady máme úplně jiný přístup k lidem.

Jak reagoval starosta na to, že odejdeš? A jak se těšíš do papučí?

Už jsem o tom mluvila rok dopředu. Každý jsme nahraditelný. Těším se, ve smyslu, že se budu moct věnovat mamince, rodině, najdu čas na věci, na které jsem čas neměla. Určitě nebudu sedět doma. Chci dělat něco, co mě baví, co už děláme, třeba cestovat s mužem po vlastech českých. Ráda peču, dřív mě bavilo i malovat – spoustu věcí, co v hektickém pracovním týdnu nestihneš. Třeba časem přijde nějaké vnoučátko… V tom tedy asi pana starostu nedohoním, ten už jich má sedm.

Pravda je, že odchod do důchodu je konečná stanice. A díky lidem, kteří mi dnes přijdou platit poplatek do pokladny, a při loučení řeknou: *Tak zase za rok, paní Járová, a já vrtím hlavou, že se mnou to bylo naposled…* zkrátka mi dochází, že jsem udělala definitivní rozhodnutí.

Fotografie z edice „Takoví jsme byli“… z archivu Mirky Járové. Všimněte si, že na starších fotkách většinou vypadáme mladší.

Mirka Járová ve sboru Závíš (v horní řadě, třetí zprava)

Maruška Krejcarová a Mirka Járová

Mirka se svými syny

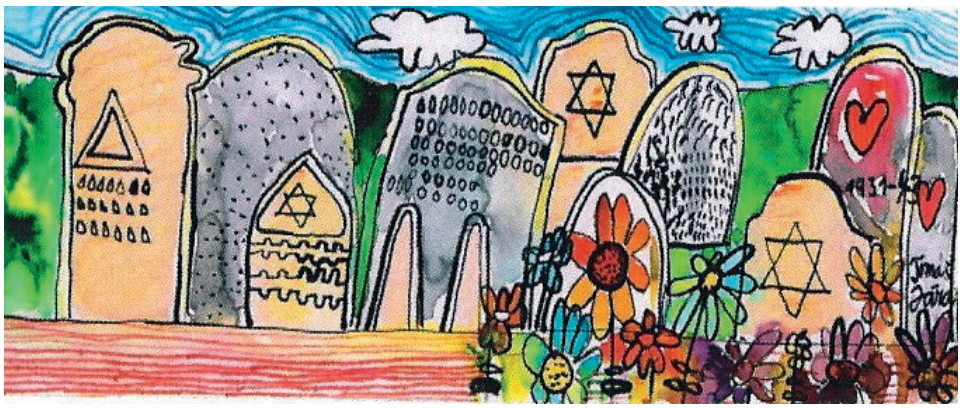

Některé z ilustrací Tomáše Járy

Milí spoluobčané,

v Hluboké nad Vltavou byly nainstalovány hned dvě putovní výstavy ve spolupráci s Jihočeskou centrálou cestovního ruchu v Českých Budějovicích. Výstavy vznikly v rámci projektu Jižní Čechy hostem v Linci – kultura včetně brožur, které jsou k dostání v hlubockém Infocentru. Výstavy jsou přístupné široké veřejnosti v prostorách průchodu u KC Panorama. Ke zhlédnutí zde budou do září 2021.

První část výstavy „**Židovské památky v jižních Čechách**“, jejíž autorkou je Mgr. Blanka Rozkošná, se věnuje také židovským památkám v Hluboké nad Vltavou. Druhá část výstavy „**Architektura v období 1945 – 1989 v jižních Čechách**“ představuje hodnotné stavby předních prvorepublikových architektů ve stylu funkcionalismu, modernizovaného klasicismu, experimentální bytové výstavby až po postmodernistické stavby předních pražských architektů jako byl Josef Pleskot.

Více o židovských památkách se můžete dozvědět v rozhovoru s autorkou v aktuálním čísle Hlubockého zpravodaje.

Přejeme příjemný kulturní zážitek

MÚ Hluboká nad Vltavou

ŽIDOVSKÉ PAMÁTKY NA JIHU ČECH

Co o nich víme…?
Pokud si prohlédneme výstavu u Panoramy anebo se vydáme na pár výletů po Jihočeském kraji, dozvíme se o historii židovství u nás na jihu mnohem víc. Povídali jsme si s autorkou výstavy, paní Mgr. Blankou Rozkošnou.

Panely výstavy židovských památek v jižních Čechách si můžeme prohlédnout v prostoru před kulturním domem Panorama. Odkud k nám výstava připutovala a jaký je její účel?

Původně výstava vznikla na podnět Jihočeské centrály cestovního ruchu. Připravili jsme ji před dvěma roky, kdy se konaly v Linci velké třídenní slavnosti s cílem propagace Jihočeského kraje nazvané „Jižní Čechy hostem v Linci“, jichž se zúčastnilo kolem 300.000 návštěvníků. V Rakousku tak Jižní Čechy propagovaly různé druhy našich památek, včetně těch židovských. Připravila jsem brožuru, která je k dispozici v češtině, němčině a angličtině, a na základě fotografických a písemných materiálů pak vznikly výstavní panely. Z Lince byla výstava v loňském roce zapůjčena na soukromý zámek v Nové Bystřici, kde byla prezentována až do chvíle, kdy byly památkové objekty kvůli covidu uzavřeny.

Účelem výstavy je připomenout a propagovat židovské památky v jižních Čechách, aby se nezapomínalo ani na relativně opomíjené, přesto zajímavé objekty. Protože někdy kolem nich léta chodíme, aniž bychom si jich blíže všimli.

Nejčastěji jsou to židovské hřbitovy, které mohou být už dnešním osadám vzdálené, třeba už obklopené lesem, mimo civilizaci, živí lidé z těch míst – dříve obydlených – už dávno zmizeli.

V jihočeském kraji je pro turisty zpřístupněna nádherně zrekonstruovaná synagoga ve Čkyni z 1. poloviny 19. st. Druhá je v Bechyni, patří Židovské obci v Praze a je pronajata Klubu českých turistů, který zde vytvořil muzeum turistiky. Určitě znáte českokrumlovskou velmi pěkně rekonstruovanou synagogu. Přímo ve městě slouží různým kulturním účelům. Výstavy, divadlo, koncerty, také je v ní stálá výstava věnovaná Židům v Českém Krumlově. Přístupná je i synagoga ve Vodňanech, kterou využívá místní muzeum.

Dalším cílem je připomenout místním i návštěvníkům Hluboké, že v okolí je více cílů se zajímavou historií, které lze navštívit. Malá inspirace k dalším výletům – brožura, která je zdarma k dispozici v infocentru, zachycuje všechny existující židovské památky v jižních Čechách.

Výstava zůstane na Hluboké po celou letní sezonu, určitě do září a potom poputuje do Prachatic, kde bude vystavena v prostoru městského úřadu.

Mám dojem, že v minulosti byly oblasti dnešních jižních Čech a Rakouska židovským obyvatelstvem propojeny.

Židovské osídlení v oblasti jižních Čech je velmi starobylé, ostatně jeden z nejstarších Židovských hřbitovů v Čechách je dodnes zachován v Jindřichově Hradci, v písemných pramenech je doložen krátce po roce 1400. Pravda je, že kontakty mezi Židy hornorakouskými a jihočeskými existovaly. Například z rakouských obcí, kde nebyl židovský hřbitov, vozili Židé své mrtvé pohřbívat k nám. Máme to doložené nejen písemnými prameny, díky nimž víme o tom, že Židé z Lince byli pohřbíváni v Rožmberku nad Vltavou, ale také dochovanými náhrobky, jako je tomu například v Nové Bystřici, kde epitafy na náhrobcích svědčí o tom, že na tomto jihočeském židovském hřbitově jsou pohřbeni Židé z rakouských městeček Litschau, Heidenreichstein nebo Schrems.

Může veřejnost nějak prospět, reagovat na vystavené artefakty?

Pořád ještě je možné objevit další vzpomínky v rodinných archivech. Bylo by skvělé, kdyby se místní například pokusili dohledat starší fotografie, na kterých by bylo vidět vnitřní vybavení malé hlubocké synagogy poblíž bývalého Židovského rybníka v bývalé židovské čtvrti. To je jeden z cílů, protože bohužel v době okupace byla Němci využita jako dílna a veškeré vnitřní zařízení bylo zničeno. Přivítala bych i jiné vzpomínky na tehdejší místní obyvatele.

Synagoga v Č. Budějovicích stála nedaleko řeky Malše v centru města

Jak dlouho jste se věnovala židovské inspiraci k výstavě? Máte kapku židovské krve i v rodině?

Zabývám se různými záležitostmi, ale židovské památky jsou už dlouho hlavním cílem mé práce, již více než dvacet let zajišťuji údržbu, rekonstrukce a restaurování židovských památek v jižních Čechách. Ze strany tatínka nějaké židovské kořeny mám, nicméně bratr mé babičky z maminčiny strany žil celý život v Českých Budějovicích, kde působil jako evangelický kněz.

Židovské památky patří k mému celoživotnímu zájmu, už od svého mládí, jako patnáctiletá jsem začínala své působení v oblasti památkové péče jako průvodce na státní zámku na Sychrově.

Pátrání po nich je určitě zajímavá práce. Mnohý z nás třeba vůbec netuší, jak nádherná byla českobudějovická synagoga. Zkrátka historie vás provází celým životem, a naopak vy provázíte historii mezi současníky – připravujete exkurze po památkách pro generaci 60+, prezentujete výstavy Přemysla Otakara II.

Co se týká českobudějovické synagogy, tak té je velikánská škoda, dnes by zcela jistě byla ozdobou našeho krásného města. V roce 1942 byla tato krásná budova zničena. Naštěstí byla alespoň velmi dobře zdokumentována, v archivech i muzeích se k ní dochovala řada dokumentů a fotografií. Dokonce víme, kdo kde seděl, protože je zachován soupis synagogálních sedadel. Byla to nádherná stavba. Řadu těchto dokladů a fotografií budějovické synagogy je možné shlédnout ve stálé expozici, která byla nainstalována v hrobnickém domku na budějovickém židovském hřbitově v roce 2017, od níž je možné si vypůjčit klíče ve vrátnici sousedního podniku Jihotrans. Také jsem spolupracovala s Národním památkovým ústavem na putovní výstavě věnované obnově památek po roce 1989, kde jsou rovněž židovské památky zastoupeny. Máte ale pravdu i v tom, že se nevěnuji výhradně židovským památkám, ale můj okruh zájmů je výrazně širší. Spolupracuji s panem Miroslavem Marešem a připravujeme s jeho agenturou Kultur kontakt řadu odborných exkurzí po památkách pro jejich milovníky. Jsem také místopředsedkyní spolku Města Otakarova, z. s., a organizuji nejen exkurze po městech, které jsou spojeny s pátým českým králem Přemyslem Otakarem II., ale také putovní výstavu, které je s tímto panovníkem spojena.

Nepochybně se setkáváte s řadou zajímavých a inspirativních lidí. Můžete vzpomenout na někoho, kdo se zasloužil s obnovu nějakých židovských památek?

Určitě bych chtěla moc poděkovat za skvělou spolupráci vašemu panu starostovi Ing. Tomášovi Jirsovi, který je velmi nápomocen při údržbě židovského hřbitova na Hluboké. Před více než dvaceti lety jsem měla to štěstí seznámit se a potkávat s panem učitelem Ottou Kalenským, vaším hlubockým rodákem, jehož tatínek býval před válkou na Hluboké veterinářem. Právě on s panem doktorem Šeredou byli po sametové revoluci první dva Budějovičáci, kdo se v 90. letech snažili židovský hřbitov vzkřísit z popela. Dali si to za úkol a uvedení budějovického židovského hřbitova do důstojné podoby je jejich zásluha. Já jsem na ně navázala a nyní jsou židovské hřbitovy jak na Hluboké, tak v Budějovicích opravdu krásné, mají opravené ohradní zdi a všechny náhrobky na obou hřbitovech jsou zrestaurovány a tak zachráněny pro budoucnost.

Židovské osídlení je v městě Hluboká nad Vltavou doloženo od první poloviny 17. století, židovská náboženská obec s modlitebnou zde fungovala od konce 17. století do nacistické okupace. Roku 1724 v Hluboké nad Vltavou bydlelo 8 židovských rodin, v polovině 19. století asi 20 židovských rodin, roku 1880 – 112 Židů, roku 1900 – 48 Židů a roku 1930 již jen 20 Židů.

Okrsek židovských domů se nachází v Tyršově ulici mezi náměstím a Židovským rybníkem, jižně od náměstí. V přestavbách je všech pět domů zachováno včetně budovy někdejší židovské školy.

První synagoga se připomíná roku 1680. Roku 1907 byla nedaleko této staré budovy, na okraji bývalé židovské čtvrti v dnešní Tyršově ulici, postavena synagoga nová. Bohoslužby se v synagoze konaly do nacistické okupace, za války tu byla dílna. Od 40. let minulého století až dodnes synagogu využívá Církev československá husitská.

Hřbitov se nachází 500 metrů jihozápadně od centra městečka při hlavní silnici vedoucí do Českých Budějovic, mezi čerpací stanicí a břehem Munického rybníka. Založen byl v polovině 18. století, v 19. století byl rozšířen. Na jeho ploše o velikosti 1275 m^2 se dochovalo kolem 190 náhrobních kamenů z let 1752 – 1941.

IN MEMORIAM

PETR SMRČKA

Když se o někom řekne, že žil pro rodinu, práci a sport, zní to jako klišé, ale v případě Petra Smrčky to je pravda. Rodina, práce, sport. Petr byl opravdu vzorný manžel, hrdý otec, který vychoval tři skvělé děti a také hodný dědeček. Byl dobrý přítel a kamarád.

Osobně jsem Petra poznal před téměř třiceti lety, kdy jsem nastoupil jako tajemník na radnici v Hluboké nad Vltavou a v rámci plánu omladit radnici přišlo na radnici několik třicátníků v plné síle a Petr mezi nimi. Po celých těch téměř 30 let patřil k mým nejbližším spolupracovníkům. Jako vedoucímu stavebního úřadu mu prošly rukama všechny významné stavby v našem městě a Petr významně přispěl k tomu, že se z našeho města stalo místo, kde lidé chtějí žít a kde žijí rádi.

Petr byl také sportovec, volejbalista, a také díky jeho jednání vznikly vedle areálu Miroslava Dvořáka dva volejbalové kurty, kde Petr se svými sportovními přáteli po práci relaxoval.

Samozřejmě, jako dlouholetý vedoucí stavebního úřadu musel být Petr v práci hlavně úředník. Ale díky své aktivitě a odborným stavařským znalostem sám kontroloval řadu staveb a po celou dobu plnil to, co jsme si před třiceti lety předsevzali: mít úřad vstřícný k lidem, úřad, který pomáhá a neškodí. Za těch téměř třicet let, co jsem s Petrem spolupracoval, jsem opravdu neslyšel nikdy žádnou stížnost, že by Petr někomu nepomohl, nebo že by se nesnažil vyřešit nějakou kauzu a pomoci dané situaci.

Čest jeho památce.

Tomáš Jirsa, starosta

PETR SMRČKA OČIMA KOLEGŮ ANEB „TAKOVÉHO KOLEGU BY CHTĚL MÍT KAŽDÝ“

Předminulý týden opustil tento svět náš radniční kolega, vedoucí stavebního odboru, Ing. Petr Smrčka. Požádala jsem jeho kolegy o malou vzpomínku na něj:

• „Můj první dojem z Petra: přísný, vážný a nepřístupný. Ale rychle jsem změnila názor. Za více než deset let ve společné kanceláři se lidé poznají velmi dobře. Víte, kdy je dobré mlčet a kdy je dobré se ptát, víte, kdy je čas udělat kávu, víte, kdy bude čas na poradu s kolegy… Inspiroval nejen mne, ovlivňoval svými názory, měl přehled a orientoval se snad v každém oboru. Nezištně nám kolegům pomáhal, stačilo se zmínit, už telefonoval a zařizoval. Měl odpověď na každou otázku. Jeho smysl pro humor nás bavil. Chybí mi moc. Jsem ráda za příležitost, kterou mi život dal, a já mohla poznat takového člověka.“ **Míša**

• „Hodně jsem se toho od Petra za tu dobu, co byl mým kolegou, naučila a musím říct, že žádná moje sebehloupější otázka nezůstala bez odpovědi. Bavil mě jeho smysl pro humor, miloval svou velkou rodinu, měl spoustu přátel, byl pracovitý – kam se na Hluboké podíváš, tam je jeho stavařský podpis… komu z nás se povede zanechat tak hlubokou stopu?“ **Majda**

• „Díky, že jsi mi umožnil být členem Tvé volejbalové party.“ **Pavel**

• „Nejsem žádný písmák. Tak jen, že byl výjimečný a fajn človíček a bude mi moooc chybět.“ **Zdenka**

• Petr – pohovor při VŘ = nepřístupný bubák
Petr – vedoucí – upracovaný ochránce, popsaný diář s gumičkou a obyčejnou tužkou
Petr – 338 – trať mezi kanceláří č. 1 a 3
Petr – vně úřadu – nadšenec pro cokoli, kluk ve velkém těle
Petr – **Zuzka** – krátký čas, mnoho vzpomínek

• Při vzpomínce na Petra si vždy vybavím jeho diář s gumičkou a tužkou, naplněný po okraj pracovními schůzkami, jeho smysl pro humor, který mě vždy pobavil, kostkovanou košili, která nemohla chybět v jeho šatníku, vášeň pro sport zejména volejbal, jeho milé poznámky na adresu mých módních výstřelků, rockovou pecku v rádiu, při cestě na pracovní schůzku, jeho trpělivost a moudrost. Chybí mi… **Lucka**

• Petr si ve svém nabitém pracovním harmonogramu našel čas, aby mi ukázal, jak ovládat počítač, a já jsem si díky tomu mohla obohatit svojí pracovní náplň. **Dana**

• Kdybych měla napsat pár slov o Petru Smrčkovi jakožto o svém kolegovi na MÚ, řekla bych to asi takhle:

P – PRACOVITÝ. Byl velice pracovně vytížený a měl velmi rychlé pracovní tempo. Měl plný diář, každý den mnoho různých schůzek a kontrolních dnů na stavbách. Byl neustále v pohybu. Do toho mu stále zvonil mobil. Když byl v kanceláři, tak také pevná linka, tak nebylo výjimkou, že vyřizoval dva telefonáty najednou. Do toho chodili do kanceláře lidé vyřizovat různé věci a kolegové konzultovat své záležitosti. Samozřejmě spousta e-mailů a pošty. Všechno zvládal s neuvěřitelným klidem. Nepamatuji se, že by někomu řekl, že nemá čas, ačkoliv ho objektivně rozhodně neměl. Každému se snažil věnovat, jak bylo v jeho časových možnostech a vyjít mu vstříc. Mně vždycky se vším poradil, pomohl, vše vyřešil, zařídil.

E – EFEKTIVNÍ. Na každou věc měl omezený čas k řešení, musel se během chvilky přepnout na úplně jinou záležitost. Neustále řešil několik věcí najednou, rychle a efektivně.

T – TRPĚLIVÝ. Někdy, když mu neustále zvonil mobil a čekala jsem, až bude mít čas, jsem mu říkala: prosím tě, hoď ten krám už z okna, to není možný… Nikdy to ale neudělal… Měl velkou psychickou odolnost proti stresu a schopnost řešit věci v klidu a s nadhledem.

R – ROZHODNÝ. Měl schopnost rychle do hloubky pochopit daný problém a rozhodnout o dalším postupu. Měl odvahu dělat rozhodnutí a brát na sebe zodpovědnost. Vždy hledal způsoby, jak věci vyřešit, a ne důvody, proč by něco nešlo.

S – SRDCAŘ – měl svoji práci rád. Pracoval s velkým elánem a s nadšením pro věc. Byl rád, když byla za ním práce vidět, když vznikaly nové stavby, když mohl věci posouvat dál. Rád se pouštěl do nových projektů. Poslední dobou už na něm bylo vidět, jak mu síly ubývají, ale stále pracoval – částečně z domova, ale snažil se chodit i na úřad a na stavby. Bylo zřejmé, že je to pro něj stále obtížnější, ale nikdy si nestěžoval a pracoval až do svých posledních chvil. Velmi mě mrzí, že už nebude možné s ním konzultovat připravované akce a že už neuvidí plánované stavby. Dnes jsem byla na kontrolním dnu stavby nové školky u parku. Bylo to smutné. Petr všem chyběl a říkala jsem si, že by ho to bavilo, zajímalo by ho, jak stavba postupuje, vyřešil by pár věcí a běžel by dál.

M – MÍRNÝ. Přes své velké pracovní vytížení z něj vyzařoval klid. Myslím, že neměl rád konflikty, vždy se snažil vše řešit konstruktivně a bez zbytečných emocí.

R – RADOSTNÝ. Byl pozitivní, veselý, skoro vždy dobře naladěný, šířil kolem sebe dobrou náladu a pohodu.

Č – ČINORODÝ. Zajímal se o spoustu věcí, všechno ho bavilo a měl spoustu zájmů, od sportu po hudbu, knížky, filmy, cestování atd. Dalo se s ním povídat o čemkoliv. I proto mi připadá jeho odchod mimořádně nespravedlivý. Měla jsem z něj pocit, že ho život baví, byl stále mladý duchem a určitě měl spoustu plánů do budoucna.

K – KAMARÁDSKÝ. Myslím, že byl rád mezi lidmi a byl rád, když jsou lidé kolem něj spokojení. Vymýšlel a pořádal pro nás kolegy na MÚ různé teambuildingové aktivity – výlety do okolí, sportovní utkání a podobně. Když někdo něco potřeboval, snažil se všem pomoci.

A – AKTIVNÍ. Přesto, že měl opravdu hodně práce, vždy odcházel z úřadu s koncem pracovní doby a nedělal přesčasy. Měl spoustu jiných aktivit, věnoval se rodině a koníčkům. Což si myslím, že je velmi moudrý přístup.

Je mi to moc líto. Byl to skvělý člověk, měli jsme ho moc rádi. Petr bude na úřadě velmi chybět, jak z pracovního, tak především z lidského hlediska. Stavební úřad už bude jiný.

Stejně tak musím říct, že všichni pracovní partneři (zástupci stavebních firem, projektanti apod.), kteří ho znali, jsou jeho odchodem opravdu hluboce zasaženi. Všichni mi říkají, že je to velmi zarmoutilo a je na nich vidět, že to myslí vážně. Petr uměl jednat s lidmi a řešit věci profesionálně, kompetentně a zároveň byl přátelský a vstřícný. Bude opravdu těžko nahraditelný.

Minulý týden vezl majitel jedné firmy na MÚ nabídku do výběrového řízení na další etapu konzervace Karlova Hrádku. Následně mi řekl, že když na MÚ viděl smuteční koutek, ze kterého pochopil, co se stalo, byl z toho tak v šoku, že ačkoliv to neměl vůbec v plánu, musel si zajet na Karlův Hrádek a tam tuto skutečnost nějak vstřebat.

S díky za léta strávená společně, s úctou a smutkem vzpomínám. **Hanka**

P. S.

• Pro nás, hlubocké volejbalisty a volejbalistky, se před pár dny něco změnilo. Ztratili jsme kamaráda se vzácnými vlastnostmi.
Zemřel Petr Smrčka. Výborný blokař. Skvělý týmový hráč a organizátor. Když měl radost, usmíval se. Když jí neměl, nekřičel. Zbytečně se nehádal. Nad nikoho se nepovyšoval, přestože na to měl výšku. Vždy nás podpořil. Pomohl tam, kde zrovna bylo třeba.
Neměl v oblibě patetické proslovy. Ale zkuste se bez nich obejít, když mluvíte o někom, koho jste měli rádi. Budeš nám, Petře, moc chybět: Na hřišti, na vánočním turnaji, na vodě, na kolech, na pivu. Na soupisce v našich srdcích ale zůstáváš dál.

Děkujeme Ti. **Jana Ředinová**

• Vzpomínáme, jak se dokázal smát, až si musel utírat slzy. Vzpomínáme na jeho zelený batoh, z kterého vždy v drobných vyskládal na stůl přesně tolik, kolik potřeboval na pivo po volejbale. Vzpomínáme, na to, jak s dramaticky vztyčeným ukazováčkem vysvětloval vše, co nevylo pochopeno. A také na to, s jakou chutí si na víkendových turnajích vyluštil v Lidovkách nebo v MF Dnes „killer sudoku“. Jak si labužnicky vychutnával dobrou kávu po obědě.

Vzpomínáme na to jeho „Moment!“, když musel hrát balon při zemi a pak se zase musel zvednout. Vzpomínáme na jeho velké srdce a na jeho zájem o ostatní. Byl naším volejbalovým tátou, kámošem, morální oporou, klidnou sílou a jistotou.

Byl naší volejbalovou skálou a týmovou duší. Chybí nám všem a dlouho bude. **Jirka Klang**

Nikdo z nás nedokázal na pohřbu vystoupit, protože tahle ztráta je pro nás příliš bolestná, nicméně na papír jsme to dokázali…

KULTURA NA HLUBOKÉ, ANEB CO NÁS ČEKÁ LETOS NA HLUBOCKU

Město Hluboká nad Vltavou se snaží nabízet svým občanům i návštěvníkům širokou paletu kulturních akcí během celého roku. V této nepříjemné době je obzvlášť nutné klást důraz i na kulturní a spolkový život. Naše akce také velmi výrazně podporují zájem návštěvníků o naší destinaci, což přináší nemalý přísun do rozpočtu města. Mezi tradiční akce podporované městem, na které se můžeme společně těšit, bude letos patřit již 65. ročník Hudebního festivalu Hluboká – 22. 7.–17. 9. 2021, příjemná Muzika pod lípou (vystřídala akci Muziku pod dubem) – bude vyhrávat během prázdninových nedělí od 10.30 hodin před Pivovarem Hluboká.

Oblíbené Letní kino nás potěší již během června a pak každou prázdninovou středu. V červnu nás čeká Pivovarská sešlost pořádaná Pivovarem Hluboká v sobotu 19. 6. 2021 od 14 hodin. K dobré náladě a pohodě určitě přispějí večerní Sobotní koncerty na náměstí – novinka od loňského léta, letos již od půlky června do půlky září. Těšit se můžeme i na Zámecký festival komedie, na němž letos její organizátor Kulturní společnost Alta uvede nový divadelní kus „Alenka v říši divů". Divadelní soubor Křížžáci připravuje několik představení v rámci divadelního festivalu Křížem krážem za divadlem a studují autorskou hru do prostředí Karlova hrádku. Národní myslivecké slavnosti na Ohradě se letos uskuteční 31. 7. V Alšově jihočeské galerii běží unikátní výstava Malevič – Rodčenko – Kandinskij a ruská avantgarda. Na podzim nás čekají již tradiční zářijové Slavnosti vína a Mezinárodní filmový festival Voda, moře, oceány a říjnové Rybářské slavnosti. Pro velký ohlas veřejnosti jsme do programu zařadili i výstavu a průjezd veteránské Concours d'Elegance, tentokrát 9. září. Poslední sobotu v září nás čeká akce Poslední míle a návštěva vždy pohodových chlapíků z Harley Davidson klub Praha. Doufáme, že i zimní akce jako tradiční adventní trh a Andělská Hluboká se budou moci odehrát naplno.

Určitě jsme zde nezmínili všechny akce, ale o všech budeme včas informovat zde v Hlubockém zpravodaji, na FB profilu města Hluboká, v Infocentru Hluboká, mobilním rozhlasem a na webových stránkách města v kalendáři akcí.

Děkuji všem organizátorům za jejich výdrž a invenci, všem našim občanům za zájem a podporu a návštěvníkům města za pohodové chování. A všem nám přeji zdravé a normální léto i další léta.

Přejeme Vám kulturní léto na Hluboké plné nezapomenutelných zážitků

Komise CR a kultury, Jindřich Soukal

NECHTE SE KOLÉBAT VÝLETNÍ LODÍ

Doba covidová drtí různé profese, a tak na podzim nedovolila ani výlety na lodi, shromažďování lidí na jedné palubě bylo zakázáno… Sladkovodní námořník David Machart se ale nenechal zcela znechutit. Má praxi v komerční plavbě od roku 1995, a jeho rodina se už v modro bíle pruhovaných tričkách narodila. Firma Machart Marine se zabývá poskytováním komplexních služeb pro profesionální i rekreační plavbu. Pro zákazníky zajišťuje široký rozsah služeb s bohatými praktickými zkušenostmi v oboru.

Jak David Machart prozradil, přes zimu se v dílně věnoval lodím klientů a výrobě vyvazovacích mol, kolem lodí vlastních i cizích je práce a údržby až dost. Koneckonců je příjemné si na chvíli od kormidla výletních lodí a pasažérů odpočinout.

Ale už opět nastal čas odložit tvůrčí činnost v hale a začít se věnovat práci za kormidlem, jaro je jako již mnoho let vyplněno výcvikem uchazečů o řidičák na loď, osazováním a údržbou mol na řece. V letošním roce nově vznikne velké vývaziště lodí na pravém břehu od mostu až k májce, břeh se tak opět vrátí k původnímu účelu, jakým již kdysi byl. Sezóna plavby a vody už pomalu začíná. Zážitků na řece Vltavě v okolí Hluboké zase přibylo, řece se opět vrací život, a to je dobře.

V Hluboké nad Vltavou brzy spustíme opět plavbu lodí po Munickém rybníce do ZOO Hluboká, potvrzuje David Machart. Opět se budeme věnovat přepravě a zároveň okružním plavbám po hladině Munického rybníka, při které si máte možnost vychutnat velmi krásné panorama zámku Hluboká s okolní přírodou. Dále se spustí přívoz v Purkarci pro pěší i cyklisty, o který bude Jihočeská plavební pečovat. Purkarecký přívoz letos rozšíří své služby i pro zájemce, kteří budou chtít dopravit na Karlův Hrádek nebo oblíbenou ferratu.

Doufejme, že covidovou sezónu vystřídá sezóna turistická, kdy se zase budeme moci rekreovat na suchu i na vodě…

Rádi bychom pozvali příznivce plavby a ubezpečili klienty, že i přes nepříznivou situaci kolem pandemie COVID 19 jsme připravili naše lodě

na plavby z Týna nad Vltavou po řece Vltavě do jeho okolí. S podporou Jihočeského kraje budeme v letošní sezoně více jezdit mezi Týnem nad Vltavou a Hlubokou. Vše uvidíme, jak se bude odvíjet od vládních nařízení a restrikcí, ale pevně věříme, že vyplujeme bez komplikací.

Jak se jmenují vaše lodě?
Loď Pálava – původem AGNES z Hamburku – dlouhá léta provozována na Nových Mlýnech, loď Regent a přívoz Koloděj.

S přívozem jezdíme po Munickém rybníce na zámek Ohrada, vozíme výletníky do ZOO… Přívozní loď pluje v pravidelných intervalech tam i zpět, trasa je záměrně vedena podél břehů Munického rybníka, tak, aby si návštěvník plně vychutnal výhledy na zámek Hluboká, ale i přírodní scenérie vodní plochy.

Podobně funguje přívoz v Purkarci, který má na starost hlavně přepravu mezi Purkarcem a Kostelcem. Přívoz přepravuje hlavně cyklisty na pravý břeh, odtud absolvují cyklotrasu do Kostelce a dále, tato trasa je velkou výzvou a není pro saláty.

V Týně nad Vltavou, které leží nedaleko místa, kde se řeka Lužnice vlévá do Vltavy, se nachází vodní dílo Kořensko. Je součástí vltavské kaskády, od Týna nad Vltavou je vzdáleno asi 4,5 km po proudu. Pod tuto přehradou již začíná vzdutí přehrady Orlík.
Přístaviště lodí v Týně nad Vltavou naleznete jen pár kroků od Vltavotýnského náměstí, na břehu řeky pod kostelem, u centrálního parkoviště čekají dvě lodě. Loď Regent a Pálava zde od května/června do konce září kotví a vyvezou vás na výlet podle pravidelného jízdního řádu. Anebo zvlášť pro kolektivy, stačí objednat.

Lodě v létě plují, ale v zimě potřebují údržbu. To stejné i motory a další lodní příslušenství. Jaké další služby mohou zákazníci využít? Nabídka firmy Machart Marine je opravdu hodně široká…
Zabýváme se úpravou, přestavbou a renovací lodí. Návrhy a výrobou kotevních a přístavních mol. Koupací mola a lávky vyrábíme a instalujeme dle konkrétních požadavků zákazníka. Součástí zakázky může být nejen výroba, ale i instalace. Prodáváme, instalujeme a servisujeme značkové lodní motory a různé příslušenství podle přání zákazníka.

Poskytujeme uskladnění lodí, přepravy lodí s následnou údržbou, provádíme opravy.

Prodáváme a instalujeme elektronické zabezpečovací a logistické systémy do mobilních prostředků – auta, lodě, lodní motory, stroje.
Díky našim zkušenostem umíme poskytnout poradenskou činnost před koupí lodí nebo lodního motoru. Doporučíme spolehlivého dodavatele, u kterého si loď nebo člun je možné vybrat podle konkrétních požadavků.

Jako certifikovaný dodavatel lodních motorů provádíme potřebný pravidelný kvalitní servis a pomůžeme s údržbou již vlastněných lodí a motorů.

Pro klid v duši umíme majiteli lodí poradit také v oblasti pojištění plavidel, a zajišťujeme dokonce asistenční služby v úseku Hluboká nad Vltavou až po vodní dílo Kořensko.

Co všechno kolem Hluboké a u vody firma Machart Marine už realizovala?
Je toho víc. Aktuálně plovoucí mola do nově budovaného vývaziště Hluboká Zámostí – vyrábíme, instalujeme, provádíme údržbu a správu. Vyrobili jsme plovoucí a koupací mola ve sportovně – rekreačním areálu na Hluboké. Vyvazovací mola na řece Vltavě – molo Baba, ferrata Hluboká u Karvanických skal. Kotevní molo u přívozu v Purkarci. Dále mola pro privátní klientelu, ale i pro obce a města například na Labi…

Protože se Hluboká stala přístavním městem, není vůbec neobvyklé, že kromě řidičáku si mnozí přejí umět řídit loď… Lodní škola? Pro vás žádný problém! Co všechno můžete budoucí námořníky naučit?
Pořádáme kurzy pro získání oprávnění k vedení malého plavidla na vnitrozemských i zahraničních vodních cestách, včetně příbřežní plavby na moři. Získat můžete oprávnění kapitán, pomocný lodník či lodník.

Firma Machart Marine je držitelem osvědčení k ověřování praktických dovedností při vedení malého plavidla v různých kategoriích. Teoretická a praktická příprava ukončená zkouškou (testem) probíhá za účasti komisařů Státní plavební správy.

Pracuji jako instruktor a čerpám a předávám zkušenosti od roku 1995, říká David Machart, profesionální vůdce plavidel. Kromě toho, že je provozovatelem výletní lodní dopravy, je také kvalifikovanou osobou pro ověřování praktických dovedností v rámci VMP kategorie M a M 24.

Kurzy pro veřejnost probíhají v období plavební sezony, tedy od dubna do října. Samostatně dle zájmu jsou zajišťovány kurzy pro uzavřené skupiny, například SDH, rybáře, správy povodí apod.

Bližší informace naleznete na webových stránkách: www.jihoceskaplavebni.cz; www.machartmarine.cz

LETNÍ CYKLOBUSY

Milí spoluobčané,

od 5. 6. 2021 bude spuštěn provoz Jihočeských letních autobusových linek. Systém bude v provozu v letní sezoně od 5. 6. 2021 do 26. 9. 2021, kdy vybrané spoje umožní přepravu jízdních kol. Hluboká nad Vltavou bude obsluhována linkou 320023 České Budějovice – Týn n. Vlt. – Písek – Orlík n. Vlt. Zjednodušený jízdní řád linky 320023 pro období 5. 6. 2021–26. 9. 2021 naleznete na plakátku.

www.jikord.cz/cyklobusy

Příjemné cyklistické léto přeje MÚ Hluboká nad Vltavou

ŽLUTÁ LINKA

320023 České Budějovice - Týn n.Vlt. - Písek - Orlík n.Vlt.

1	3			spoj č.		2	4
54	**54**	km				**54**	**54**
8:05		0	od	**České Budějovice,aut.nádr.,nást.č.33**	př		19:45
8:20		12		**Hluboká nad Vltavou *)**			19:23
8:30		20		xOlešník,Chlumec,rozc.0.5			19:13
<		<		xOlešník,Chlumec			<
<		<		Hluboká n.Vlt.,Purkarec			<
<		<		xHluboká n.Vlt.,Jeznice			<
<		<		xTemelín,Litoradlice			<
8:35		25		Temelín,Kočín,rozc.1.0			19:08
8:39		28		Temelín,Březí u Týna,JE			19:05
8:50		33		**Týn n.Vlt.,aut.nádr.**			19:00
8:55		37		Všemyslice,Neznašov			18:50
9:05		44		Albrechtice n.Vlt.			18:42
9:10		48		Paseky			18:36
9:13		51		Tálín			18:33
9:30			př		od		18:20
---	---	63	--	**Písek,aut.nádr.**	--	---	---
9:35			od		př		18:15
9:47		72		Záhoří,Horní Záhoří,ObÚ			18:03
9:55		78		Oslov			17:55
<	14:00	81		**Zvíkovské Podhradí**		13:50	
10:00	|	81		**Zvíkovské Podhradí,rozc.**		|	17:50
10:05	14:05	86		Varvažov		13:43	17:43
10:10	14:10	90		Nevězice		13:38	17:38
10:13	14:13	92		Probulov		13:35	17:35
10:16	14:16	94		Orlík n.Vlt.,nám.		13:32	17:32
10:20	14:20	95	př	**Orlík n.Vlt.,zámek**	od	13:30	17:30

54 jede v sobotu, neděli a státní svátek od 5.6. do 26.9.2021
x zastávka na znamení, nebo požádání

***) Vzhledem k uzavírce sil.II/105 v Hluboké nad Vltavou je v období od 5.6. do 8.8.2021 obsluhována zastávka „Pod hotelem". Po ukončení uzavírky bude opět obsluhována zastávka „Pod kostelem"**

Úsek linky přes Purkarec nebude v roce 2021 obsluhován z důvodu uzavírky mostu v Jeznici.

Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA

▪ Město Hluboká na základě žádosti občanů obce Hroznějovice rozhodlo pomoci jim se zajištěním pitné vody. Jedná se o pět nemovitostí a zajištění průzkumných hydrogeologických vrtů – město zajistilo příslušnou dokumentaci a výběrové řízení na zhotovení těchto pěti vrtů s tím, že smlouvy o dílo budou uzavřeny mezi zhotovitelem vrtů a jednotlivými vlastníky nemovitostí. Dozor nad provedením vrtů zajistí město Hluboká prostřednictvím autorizovaného hydrogeologa.

▪ Město Hluboká zahájilo práce na akci „Stavební úpravy nových chodníků v ulici Zborovská – severní část. Jedná se o výstavbu nových chodníků, v části podél domova důchodců i o nový povrch komunikace, dále o veřejné osvětlení. Na základě jednání s vedením Domova důchodců bylo dohodnuto, že vzhledem k zajištění lepšího pohybu klientů domova bude povrch v prostoru Domova důchodců proveden z kamenných desek. Dále byl zjištěn špatný stav kabelů veřejného osvětlení a narušení stěn ocelových nosných sloupů DD v chodníku. Osazení okrasných mříží u stromů, náklady spojené s přeložkou kabelů NN provede specializovaná společnost.

▪ Stavba rekonstrukce silnice II/105 okružní křižovatka – po odkrytí vrchních vrstev a nalezení kanalizačních šachet byl proveden průzkum kanalizace, a bylo zjištěno, že její hloubka uložení neodpovídá předpokladům, je o cca 50 cm výše a zasahuje tak do konstrukčních vrstev komunikace. Po prohlídce kanalizace a zjištění možných technických řešení bylo doporučeno druhou část kanalizace ochránit betonovým krytem a ponechat, a část dvou šachet vyměnit. Kanalizace je ve velmi špatném stavu a nelze ji v budoucnu vyvložkovat.

▪ Zastupitelstvo města souhlasí s přijetím z IROP na akci „Výstavba nového chodníku u mostu ev. č. 146-003 v Hluboké nad Vltavou.

▪ Město provádí stavební úpravy druhé části budovy v areálu bývalého lesního závodu a v rekonstruovaných prostorách bude zřízeno nové odloučené pracoviště mateřské školy Hluboká/Vlt. Kapacita nového odloučeného pracoviště bude 24 míst. Se zahájením provozu se počítá od 1. září 2021.

▪ Zastupitel Ing. Raus vznesl dotaz na možnost zabezpečení rozpadající se vily na křižovatce v Zámostí. Objekt je nebezpečný svému okolí a hlavně není zabezpečen proti vnikání např. dětí, kterým zde hrozí nebezpečí úrazu. Stav šetřila i městská policie a věc dále řeší stavební úřad formou státního stavebního dozoru. Starosta doplnil, že kontaktoval vlastníka vily a ten přislíbil zabezpečení objektu.

▪ NIng. Šťastná upozornila na špatnou dopravní situaci u zmrzlinového stánku v Podskalí u mostu. Pan starosta přislíbil zajistit zvýšenou pozornost městské policie v tomto místě.

NA HLUBOKÉ BUDE BEZPEČNĚJI: NADACE ČEZ POMOHLA POŘÍDIT VYBAVENÍ PRO MĚSTSKOU POLICII

Alkoholtester pro městskou policii, webkamery, komponenty pro zabezpečení informační sítě městského úřadu včetně multifunkčního zařízení pro městskou knihovnu, to je jen část investic, zvyšujících kvalitu života občanů, na jejichž pořízení letos, podobně jako v minulých letech, přispěla Nadace ČEZ.

Asi nejpotřebnějším darem, který nyní z rukou vedoucího komunikace Jaderných elektráren ČEZ Petra Šuleře a člena správní rady Nadace ČEZ Františka Lusta převzali starosta Hluboké nad Vltavou Tomáš Jirsa a zástupce vrchního strážníka městské policie Patrik Brožek, je kufříková sada alkoholtesteru DRÄGER spojené s mobilní tiskárnou, umožňují kompletní detekci přímo v terénu.

„Velice děkujeme Nadaci ČEZ za trvalou pomoc. Letos nám pomohla pořídit pomůcky, důležité pro zvýšení bezpečnosti našich spoluobčanů. Jen hlubocký zámek každou sezónu před koronavirem navštívilo na tři sta tisíc turistů, další desítky tisíc jich navštěvují zoo, galerii, sportovní areál, přístaviště, přijedou na dobré jídlo nebo po cyklostezce za sportem. To přináší vedle dalších starostí především obrovskou koncentraci pohybu po místních komunikacích. A jezdí tu bohužel i ti, kteří sedají za volant nebo řídítka, i když by neměli. Myslím, že už jenom obecné povědomí o tom, že naše městská policie je takto profesionálně vybavena, působí preventivně a napomůže k vyšší bezpečnosti," poděkoval zástupcům Nadace ČEZ starosta Hluboké nad Vltavou, senátor Tomáš Jirsa.

A za sedmičku městských policistů se připojil i zástupce vrchního strážníka Patrik Brožek. „Dosud jsme při podezření, že je řidič nebo cyklista pod vlivem omamných látek, museli spolupracovat s Policií ČR a proces řešení byl složitější a zdlouhavější. S mobilním alkoholtesterem získáváme efektivního pomocníka pro to, abychom při podezření mohli situaci řešit na místě a komplexně. Náš akční rádius je velký, část našeho týmu vykonává službu i pro sousední město Zliv, a alkoholtester samozřejmě využijeme i tam, takže bude mít široké uplatnění," doplnil zástupce vrchního strážmistra Městské policie Hluboká nad Vltavou Patrik Brožek.

„Mezi hlavní priority města, i nás jako provozovatelů jaderných elektráren, patří bezpečnost. Mimo jiné řada zaměstnanců elektrárny Temelín v Hluboké a okolí bydlí, proto nové vybavení více než vítáme, užitek z něj budeme mít všichni," uvedl vedoucí komunikace Jaderných elektráren ČEZ Petr Šuleř.

„Heslem Nadace ČEZ je: Pomáháme tam, kde působíme. Fakticky už od roku 2003 a za tu dobu jsme společně s vedením Hluboké nad Vltavou a řadou dalších obcí z okolí Jaderné elektrárny Temelín, ale i řady dalších institucí, jako jsou například jihočeské nemocnice, zrealizovali řadu smysluplných projektů," dodává František Lust, člen správní rady Nadace ČEZ. Díky pomoci Nadace ČEZ v projektech podpory regionů si například městská policie v Hluboké nad Vltavou mohla v minulosti pořídit například defibrilátor, který přímo pomáhá zachraňovat životy, hasičský záchranný sbor získal hasičskou loď, umožňující rychlé zásahy na řece a v jejím blízkém okolí a radost dětem i dospělým přináší bylinková zahrádka v hlubocké mateřské škole.

Městský úřad Hluboká nad Vltavou

14. ROČNÍK UMĚNÍ VE MĚSTĚ 2021 / ČERVEN – ZÁŘÍ

Výstava soch, která se stala tradicí. Je oslavou sochařství a práce s formou a materiálem. Nese v sobě prvky konceptů/ příběhů které vypráví prostřednictvím objektů/ soch. Hledejte nové sochu v plenéru města…
Místa konání: České Budějovice, Hluboká nad Vltavou, Bechyně, Veselí nad Lužnicí, Týn nad Vltavou, Lipno nad Vltavou aj.
Téma 14. ročníku: CITY

CITY – téma města jako živého organismu, rostoucího z potřeb komunikačních, rezidentních, obchodních a depozitních, které je hlavním tématem pro výtvarnou interpretaci. Organismu, který se proměňuje s denní dobou, kdy stejné místo působí a funguje v různých fázích dne a noci k jiným účelům. Tento život je pak k zachycení či ztvárnění a interpretaci tak, jak ho běžný uživatel města nedovede vnímat.

Ve spolupráci s radnicemi měst a obcí chceme spoluvytvářet veřejný prostor, doplňovat jej ať už formou graffiti, muralů či street artu, nebo novými sochami a objekty s funkcí či bez.

S ohledem na situaci, kdy stýkat se je složité nebo nezodpovědné, téma ročníku by mělo pracovat i s faktem, že člověk má držet distanc nebo karanténu.

Tento ročník výstavy by to měl maximálně reflektovat a vystavené objekty tak mohou vytvářet mini karanténní obytné nebo neobytné prostory, kde je možné se izolovat, trávit čas a pozorovat okolí. Vznikat tak mohou obytné sochy ve stromech či na vodě nebo ulity a jiné mini obytné a užitné prostory.

KNÍŽECÍ DVŮR

Aktuální výstava
15. 5. 2021 – 10. 6. 2021 Miroslav KONRÁD – MŮJ VESMÍR – OBRAZY

Nejbližší akce
12. 6. 2021 – 8. 7. 2021 Elzbieta GROSSEOVÁ – POVRH JE OBRAZEM VNITŘNÍHO SVĚTLA…
Vernisáž v sobotu 12. června 2021 v 17 hodin.

---

alšova jihočeská galerie

VÝSTAVY

ZÁJEZD DO KOLOČAVY

Vážení spoluobčané,

plánovaný autobusový zájezd do naší partnerské obce Koločava v Podkarpatské Rusi se v loňském roce z důvodu coronavirové pandemie nerealizoval. **Navrhujeme tedy nový termín zájezdu 13. – 19. července 2021** v případě, že nám to dovolí aktuální podmínky pro vycestování. Plánovaný harmonogram je: odjezd z Hluboké autobusem v úterý 13. července odpoledne, příjezd 14. července na oběd do Koločavy. Odjezd z Koločavy v pondělí 19. července odpoledne, návrat na Hlubokou v úterý 20. července dopoledne.

To znamená 5 nocí v Koločavě. Cena za jednu noc ubytování se snídaní je 300 Kč/noc. Platit je možné v korunách či EURO v aktuálním kurzu. Cena za dopravu tam a zpět bude cca 2 000 Kč/osobu. Pokoje od 2 osob do 5. Trochu spartánské, ale čisté prostředí. Někde je sprcha a WC na pokoji, někde na chodbě, jeden pokoj má sprchu a WC v sousedním pokoji. Ale dá se to v pohodě zvládnout.

Program bude podle počasí, výlety, národní park Siněvyr, skanzen, medvědí sanatorium, bečka a čan (lázně). K zapůjčení jsou jízdní kola. Pivo i jídlo výborné a levné, kořalka dobrá. **Stravování a ubytování v restaurantu a penzionu ČETNICKÁ STANICE**, opravdu bývalá četnická stanice, najdete si na internetu.

Výlety jsou pro dobré turisty, samé kopce, každý výlet je nutné počítat od cca 10 do 20 km a více. Ale ujišťuji vás, čeká vás opravdu nádherná příroda.

POVINNÁ ČETBA PŘED ODJEZDEM:

Ivan Olbracht: Nikola Šuhaj loupežník. Když si tu knihu přečtete a poté přijedete do Koločavy, tak tam přijedete jako domů.

Náhradní povinná četba: Ivan Olbracht: Golet v údolí

Kontaktní osobou pro rezervaci cesty a ubytování je paní Lucie Jozová z Městského úřadu, tel.: 774225063 nebo 387001330, jozova@hluboka.cz

V případě většího množství zájemců rozhoduje pořadí přihlášených. V případě velkého množství zájemců zorganizujeme další autobusový zájezd.

Koločavu je také možné navštívit individuálně autem či na motorce, nebo autovlakem. Podrobné informace k individuální návštěvě podá zájemcům starosta Tomáš Jirsa, 777206014, jirsa@hluboka.cz, který Koločavu a Podkarpatskou Rus několikrát navštívil.

Mgr. Lucie Jozová, Městský úřad Hluboká nad Vltavou

SLUNEČNÁ CESTA ZA UMĚNÍM

Natalija Gončarovová: Cyklista

V slunném nedělním odpoledni 9. května mne vedla procházka zámeckou cestou k bráně Alšovy jihočeské galerie. Byl jsem žádostivý uměleckých dojmů z dlouho slibované /ale covidovou situací odložené/ výstavy obrazů avantgardních ruských malířů.

Na rozdíl od minulé neděle, kdy jsem narazil na uzavřený vchod AJG, dnes mi štěstí přálo. Po chvíli čekání v pohybu návštěvníků u pokladny, jsem žádal vstupenku i já. Jste registrován? zněla otázka paní pokladní. Na moji nechápavou dopověď jsem dostal poučení, že jsem se měl online včas přihlásit. /Za více jak třicet let mých návštěv v AJG mne tahle věc nenapadla./ Když pokladní uznala, že ne každý důchodce musí mít internet, lístek mi byl prodán. Na moji otázku po stručném průvodci zněla odpověď, že snad bude koncem května.

Abychom v teplém odpoledni trochu vychladli, museli jsme počkat před galerií do 14 hodin, kdy byl vstup otevřen.

Obrazy mne zaujaly. Nejsem expert přes výtvarné umění, ale určitý náhled mám. Až po přečtení /pro mé oči nelehké/ informačního textu na vysokém panelu, jsem se orientoval. Tehdejší ruští malíři v období asi 1910 – 1923 byli svým myšlením a projevem malby velice spojeni s evropským avantgardním proudem. U některých, zvláště abstraktních obrazů, jsem poznával tématicky stejná vyjádření jako u našich malířů té doby.

Rus Sterenberk, jako náš Bohumil Kubišta, malířka Udalcová – náš Emil Filla. Pod dalším obrazem jsem málem hledal jméno Františka Kupky.

Skutečně „dech myšlení“ malířské „moderny“ šlo přes hranice zemí. A ruská avantgarda nezaostávala! Toto umění však nemohlo obstát u pozdější sovětské vlády. Tito malíři byli vyřazeni jako formalističtí a dekadentní. Nastala doba realistického socialistického malířství. Součástí výstavy je velice zajímavé video, promítající snímky z ruských měst v roce 1929. Kameraman Izig Vertov v dlouhém pásmu scén přibližuje tehdejší život ruských obyvatel.

Výstava je sestavena s velkým úsilím pracovníků Alšovy jihočeské galerie, má světovou uměleckou hodnotu, opravdu stojí za návštěvu!

Připomínka: Umělecký obrazový nátisk na výstavní vstupence by snad mohl být optimisticky barevný!?

František Kvapil

HLUBOCKÉ OBŘÍ KRASLICE POMÁHAJÍ MALÉ ADÉLCE Z BAVOROVIC POSTAVIT SE NA VLASTNÍ NOHY

KE 30. KVĚTNU BYLO VYBRÁNO CELKEM: 471 806 KČ

Když jde o dobrou věc, je možné protáhnout si Velikonoce až do konce května. Desítky obřích kraslic bylo možné do konce května obejít, oběhnout či objet na kole v rámci charitativní akce Velikonoce na Hluboké. Její výtěžek pomáhá projektu Řetěz naděje, který letos nastřádal prostředky pro čtyřletou Adélku ze sousedních Bavorovic, která trpí rozštěpem páteře.

Až sedm set kilo vážící obří kraslice, pomalované v mnoha tvůrčích stylech profesionálními výtvarníky ale i dětmi ze základní školy a mnoha amatérskými umělci, už k Hluboké patří tradičně. „Je to akce, která snoubí rodinnou pohodu, sport a umění, ale především jde o myšlenku vzájemnosti a pomoci těm, kteří to potřebují nejvíc. A přitom si můžete naplno užít jara a krás Hluboké. Tohle myslím poutníci za obřími kraslicemi velmi dobře vnímají. A lidsky si velmi vážím toho, jak se hlubočtí občané zapojují aktivně a rádi, protože tahle akce má pro nás obrovský smysl, jejím výsledkem je pomoc druhému, a to lidi obzvlášť v téhle době spojuje," soudí starosta Hluboké nad Vltavou Tomáš Jirsa, který jako senátor převzal nad akcí tradiční záštitu.

Velikonoce na Hluboké odstartovaly na Velký pátek 2. dubna. Letošní ročník byl kvůli řadě opatření a omezení pohybu přes hranice okresu specifický, ale hlubočtí organizátoři ze spolku Hope 4 you si poradili. „Organizovat jakoukoliv akci pro lidi letos bylo a stále je obtížné, ale nač máme techniku? Aby pomáhala. A s pomocí chytrých telefonů a jednoduché mobilní aplikace STRAVA jsme připravili trasy pro rodiny s dětmi, milovníky psů a jejich miláčky, pro chodce, aktivní sportovce, přespolní běžce i cyklisty. Ačkoliv ještě v části dubna platilo omezení pro pohyb přes hranice okresu, kdy si mohli užít pouze místní, v květnu už bylo vše při starém a přijížděli naši příznivci z celé České republiky," řekla předsedkyně spolku Hope 4 you Valerie Chromá.

Ještě celý květen se mohli zájemci projít nebo proběhnout doslova od kraslice ke kraslici, užít si jarní Hluboké a přitom pomoci čtyřleté Adélce ze sousedních Bavorovic. Adélka je krásná šikovná bystrá holčička. Kvůli vrozené vadě nechodí, v sedu potřebuje oporu. A právě malá Adélka se stala příjemcem výtěžku z Velikonoc na Hluboké.

„Pomoc druhému má velký smysl. Myslím, že putování za obřími kraslicemi už můžeme považovat za hlubockou tradici, která přináší radost z pohybu, z osobních rekordů, ale především lidsky dobrý pocit. A v květnu, když už se trochu oteplilo a uvolňovala se protiepidemická opatření, bylo putování mezi kraslicemi obzvláštním zážitkem," soudí předseda komise turistiky a kultury hlubockého městského úřadu Jindřich Soukal.

Stačilo k tomu málo: Rodiny s dětmi se mohly zapojit do rodinné hry díky mapce s umístěním kraslic a začít si společně hrát. Pro adrenalinové nadšence byla ke stažení zdarma aplikace – běžce čekala sedmikilometrová trať, na cyklisty okruh 3,5 kilometru, a pro pejsky a jejich doprovod pětikilometrový cross se startem u Munického rybníka.

www.velikonocenahluboke.cz.

KŘÍŽEK A LÍPY

Na prostranství v ústí Lesní ulice se v nově osetém trávníku vyjímá křížek na kamenném podstavci. Čerstvě opravený a mírně posunutý ze svého původního místa na nově vytvořený palouček.

Iniciativou paní architektky Dagmar Polcarové kříž získal novou symboliku.

Tato část města je zástavbou rodinných domů, které ještě budou v blízké lokalitě přibývat. Přímo na tomto místě u křižovatky ulic právě roste bytový dům. Pozitivní je, že město se ujalo rekonstrukce budovy bývalé „kaviárovny" a městská školka, která tam vzniká, a privátní montessori zařízení pro děti, tak přinesou profit místním mladým rodinám s dětmi. Paní architektka říká, že v této lokalitě není účelem stavět komerční stavby, prodejnu či výrobní objekty. Měla by to být čtvrť, která přinese něco pozitivního „pro mladé" ale i „pro staré". Klidná lokalita, oddělená od města parkem by měla začít zelení znovu prorůstat, tak jako tomu bylo dřív, v sedmdesátých letech.

Protože křížek byl v české krajině obvykle chráněn a stíněn naším národním stromem, stojí nově u kříže dvě mladé lípy. „Kříž u cesty pro nás vždycky znamená zastavení, nějaký příběh, náš osobní symbol. Už jsem dala za úkol svým dvěma vnukům, aby na obě lípy dohlíželi po celý svůj život."¨ říká Dagmar Polcarová.

Další osobní detail je plochý kámen uložený v zemi před kamenným podstavcem kříže. Bezpečný podklad pro svíčku, aby nehořela v trávě – rada ze zkušenosti od někoho, kdo už pár křížků v našem okolí renovovat nechal. V pátek 21. května hořel plamínek svíčky právě pro něj.

Foto: Adam Růžička

KOMUNITNÍ ZAHRADY – TREND DNEŠNÍ DOBY

Pokud cestujete po České republice – a trasy výletů už zase bude možné protáhnout i do sousedních zemí – možná jste si všimli příjemného trendu posledních let. Do veřejného prostoru mnohých měst a obcí se vrací přirozenost údržby zeleně, a mnohde také aktivní podíl a účast občanů na její rozmanitosti a údržbě. „Neholit" trávník až na kost, naopak nechat na něm vykvést nejen květiny, ale i trávy – a potěšit tak motýly, včely, čmeláky i ptáky… A samozřejmě lidi.

V dnešním a dalších číslech zpravodajů se pokusíme přinést inspiraci, pozitivní příklady k vyvážení vztahů mezi „městskou zelení" a „lidmi". V ideálu bychom se mohli naučit nepodrážet přírodě nohy. Každý malý pokrok, dobrý příklad dětem je skvělá věc…

Ano, nejen my věříme, že rozumně ekologický přístup k životu na naší planetě konečně začne i v české společnosti víc rezonovat a ztratí pejorativní nádech v řeči těch, kteří rádi posílají bagry na lesní zvířátka (Doufám, že jste všichni četli se svými dětmi Milerovu knížku Krtek ve městě…)

Velmi děkujeme za inspirativní čtení radnímu města, panu Aleši Rausovi. A pokud budete mít co k tomu říct –

budeme rádi i za vaše návrhy či příspěvky do diskuze.

TÉMA 1.

Komunitní zahrady – návrh projektu, který by nás na Hluboké mohl zaujmout

Příklady komunitních zahrad v zahraničí

Komunitní zahrada Skočice

Komunitní zahrady představují místa, která sdružují lidi nevlastnící žádnou zahradu. Pěstují zde společně zeleninu, ovoce, bylinky, ale i okrasné rostliny. Komunitní zahrada má i společenský rozměr – slouží k setkávání lidí, kterým vytváří radost ze společně odvedené práce a navíc přispívá k vytváření krásného prostředí.

Komunitní zahrady vznikají většinou na pozemcích kolem obytných domů. Je to řešení pro lidi, kteří z různých důvodů nemají vlastní zahrady. Někdo by mohl namítat, že mu komunitní zahrady trochu připomínají relikt minulých dob, který je něco na způsob KOLDOMU (kolektivní dům z 50. let 20. století se společnými prostory). Nicméně mohu každého ubezpečit, že systém komunitních zahrad je dlouhodobě rozšířen v Západní Evropě a odsud se rozšiřuje stále více.

Rozšíření trendu komunitních zahrad má několik důvodů – vyšší počet lidí ve městech, stárnoucí populace, pocit osamocení a rostoucí cena půdy.

Při cestách v zahraničí jsem se setkal s komunitními zahradami v Anglii nebo USA. Ve Spojených státech je péče o komunitní zahrady brána jako prestižní činnost a musíte mít velkou důvěru od ostatních členů komunity, než vám dají svolení dělat zásadní práce. V České republice je daná aktivita na začátku, ale lze předpokládat, že do budoucna najde rozšíření i zde. Je zde hned několik důvodů, proč budou vznikat:

1) Mít vlastní čerstvou produkci zeleniny a bylinky s jasným původem produkce
2) Snaha vytvořit krásné prostředí kolem domu
3) Najít aktivitu spojující lidi z blízkého okolí
4) Relaxace fyzickou prací
5) Vytváření pozitivní energie
6) Trávení volného času v přírodě
7) Náhrada klasické zahrady

Založení komunitní zahrady začíná hledáním lidí se stejným zájmem v okolí a vytvořením komunity. Poté je nutné najít vhodný pozemek, kdy musíte najít dohodu s majitelem. V mnoha městech danou aktivitu podporují obce, které vhodný pozemek v jejich vlastnictví nabídnou.

Následně si komunita musí nastavit pravidla z hlediska prací, financování a znalostí. Členové komunity mají stejné postavení, nicméně je nutné si zvolit management – lídra, který bude za komunitu vystupovat a bude určovat trendy. Při vyšším počtu členů komunity je nutné vytvořit jasnou organizační strukturu s právy a povinnostmi pro jednotlivé členy. Kvalita komunitní zahrady je přímo závislá na kvalitě komunity, která se bude o zahradu starat. Bohužel jeden nebo dva problematičtí jedinci mohou myšlenku celé komunitní zahrady zničit.

Úspěch komunitní zahrady závisí na celkové atmosféře, která je v dané obci nastavená, protože pokud zde vládnou chuligáni, kteří všechno zničí, pak nemá smysl daný projekt vůbec začínat.

Komunitní zahrada může být i součástí školních a sociálních zařízení a umožňuje najít další typ aktivit, které lidi naplní a vytvoří jim radost.

Na snímku je komunitní zahrada z malé jihočeské vesnice Skočice, kde místní obyvatelé bytového domu našli možnost, jak si vedle rybníka vypěstovat vlastní zeleninu a bylinky a mít odpočinkovou zónu. Blízký rybník je také ve vlastnictví obce, takže za symbolickou cenu zde mohou místní ze zahrady chytat i ryby.

Aleš Raus

Články autora budou vycházet z oboru jeho vzdělání, zájmů a profesní zkušenosti. Po vystudování Gymnázia Česká absolvoval Jihočeskou univerzitu – fytotechnický obor – rostlinolékařství a následně doktorandské studium, kde obhajoval doktorát v oboru Obecná produkce rostlinná – obor pedologie.

PÁR SLOV O HUDEBNÍM FESTIVALU…

Hudební festival Hluboká nad Vltavou si v letošním roce připíše úctyhodných 65. let svého trvání. Samostatný festival agentury Sinfonie Petra Píši by letos oslavil 25. výročí, nicméně už před pár lety oba festivaly splynuly v jeden celek. Také v letošním létě nám s probuzením kultury z těžkého zimního snu nabídne festival pestrou paletu žánrů v provedení našich předních umělců. Zváni jste do hlavního sálu Alšovy jihočeské galerie nebo na státní zámek Hluboká.

Pojďme tedy společně přivítat na zahajovacím koncertu **Moniku Absolonovou** v doprovodu klavíru pana Ondřeje Hájka. Na programu budou její největší hity, navíc je tahle sympatická zpěvačka docela upovídaná, takže se s ní i zasmějete.

Kdo z milovníků folku chce letos prožít nezapomenutelný zážitek na zámeckém nádvoří, ať si nenechá ujít vystoupení naší legendy **Františka Nedvěda** s kapelou Tiebreak.

Sál plný smíchu a dobré zábavy, tak by se dal nazvat večer s **Halinou Pawlowskou**, která pocuchá vaše bránice ve svém pořadu „Manuál zralé ženy“. Není obava, že by Halina nedokázala zaujmout, navíc diváci jí budou sami moci klást otázky…

Ojedinělý hudebník, textař, skladatel, básník. To je **Karel Plíhal** ve svém recitálu se svým hostem a kytaristou Petrem Fialou. Bude to nejdelší vystoupení ze všech připravovaných pořadů festivalu, plných 120 minut, navíc jako vždy s recitací jeho básní a vtipnou improvizací.

Kdo touží navštívit večerní prostory zámku Hluboká, ať zavítá na koncert sopranistky **Kateřiny Falcníkové**, za doprovodu klavíristy Mikoláše Troupa, s průvodním slovem Lukáše Randáka, v prostorách Schwarzenberské jídelny. Menší počet diváků, působivá hra na křídlo, skvělý soprán Kateřiny. Mikoláš předvede i své osobní dílo, je dobrý skladatel a krom jiného také dobrý varhaník.

Český Frank Sinatra? Ano, tak by se dal nazvat večer s naším jedinečným a skvělým **Janem Smigmatorem**, kterého doprovodí jeho sehraná kapela. Přijďte si tedy vychutnat večer plný swingu a jazzu. Víte, že Jan Smigmator, Dasha a nejslavnější český basbarytonista Adam Plachetka studovali společně konzervatoř? Ale každý se poté vydal svým směrem. Jan Smigmator s sebou bude mít kapelu sestavenou jen pro tento večer – určitě to bude večer velmi příjemný.

Společně. Tak se jmenuje jedinečný a originální večer tří zpěváků – **Andrea Holá**, **Elis Ochmanová** a **Lukáš Randák** za doprovodu kapely. Pro Elišku to bude první koncert po porodu děťátka.

Závěr festivalu na zámku Hluboká bude patřit naší pop stálici **Miro Žbirkovi**, který nám společně se svou kapelou uzavře letošní jubilejní ročník.

Nechte se zlákat na hlubocké hudební léto plné hvězd nejen na noční obloze, ale především v nádherných historických prostorách, kde se potkává architektura našich předků s hudbou naší generace.

www.hudebnifestival.cz

Nedá nám to, se ještě nezeptat Petra Píši a Lucie Vítovcové, kteří letošní festival pro vás připravují…

Z kolika koncertů v součtu máme na vybranou?

Konat by se mělo osm koncertů, šest v AJG, dva na zámku – na nádvoří a ve schwarzenberském sále. Doufáme, že covid dovolí, aby u koncertů byla povolena autogramiáda, v případě Haliny i prodej jejích knížek.

Vlastně každý večer je určen pro určitou zájmovou kategorii… Není nutné jít na všechna představení, ale věříme, že každý si v nabídce objeví to svoje…

Považujeme si také za čest, že účast na našem festivalu slíbil i Miro Žbirka. Trvalo delší dobu, než kývnul, ale nakonec to klaplo.

A kdyby přece jen nějaký koncert odpadl?

Co se týká technických záležitostí, určitě se nemusí návštěvníci bát, že by o svou vstupenku přišli. Jsme domluveni s kastelánem zámku Martinem Slabou, že kdyby covidová situace nedovolila koncert v interiéru, sejdeme se na nádvoří pod širým nebem. A kdyby koncertování náhodou nemohlo proběhnout ani venku, vrátíme vstupné. Doufáme, že se v dobrém zopakuje loňský rok, kdy nám vyšla realizace všech koncertů.

Loňskou sezonu jsme tedy stihli, i když jsme nebyli úplně klidní. Dnes se bojíme, aby někdo z účinkujících covidem neonemocněl a neodvolal dva dny před koncertem svoji účast. Na tuhle nejistotu nejsme z dob minulých zvyklí, odvolání koncertů se dříve dělo opravdu výjimečně. Napětí tedy trvá do poslední chvíle, dokud umělci nepřijedou a neodzpívají své party, je to pro nás organizátory hodně napínavé.

Jaká byla zima? Nebylo to jednoduché, pro českou kulturu, pro uzavřená divadla, kulturní domy, hudební školy…

Byla to dlouhá zima, a zvlášť, když nevíme co čekat, nic není nalinkováno. Jsme ale optimisté. Někoho opustil optimismus hned zkraje, my se snažili dlouho, například vlévat naději učitelům naší hudební školy, ale když není vidět ani vzdálené světýlko na konci tunelu, je to dost beznadějné. Ti, co v době covidu rozjížděli jakékoli podnikání, na tom byli hodně špatně. Pro kulturní zařízení, zvlášť ta malá a nedotovaná, to byla velká rána.

Chyběl nám obvyklý ruch v kulturáku. Žádný cupot dětí do hudebky, neslyšíš nástroje, žádné divadlo, žádné zkoušky, žádný biograf, ticho jak ve strašidelném domě, jenom prach usedá. Stejně tak asi musely depresivně působit prázdné školy, zvyklé na dětský rámus a energii.

A nehledě na to, že jsme nemohli jezdit ani hrát s kapelou, plesy, koncerty, to všechno nám chybělo…

RUSKÁ AVANTGARDA JAKO MENTÁLNÍ PŘÍPRAVA!

Foto: archiv klubu

• Baseballisté Sokola Hluboká šli z Alšovy jihočeské galerie rovnou na trénink…

Klid a atmosféra Alšovy jihočeské galerie jako mentální příprava před utkáním se silným soupeřem! Tuhle pro tak dynamický sport neobvyklou formu teambuildingu zvolili baseballisté extraligového Sokola Hluboká před pátečním tréninkem na víkendovou sérii sedmého kola Extraligy s Cardions Hrochy Brno.

I když klid je v případě party dvaceti živých „kluků" z pěti zemí ve věkovém rozmezí od patnácti do čtyřiceti pojem velmi relativní. A též před pokladnou Alšovy jihočeské galerie je nebývalé rušno, protože uvnitř je k vidění bezpochyby galerijní akce roku v ČR: „malevič - rodčenko - kandinskij a ruská avantgarda ze sbírky muzea umění Jekatěrinburg".

„My jsme Sokol a jednou z myšlenek Sokola je sounáležitost s domovem, s místem, kde působí. Jsme součástí života Hluboké už nějakých sedmadvacet let a jsme moc rádi, že se nám podařilo dostat se s týmem do Alšovy jihočeské galerie, která je jednou z hlavních institucí našeho města. Ale zájem o výstavu je tak veliký, že nám to vyšlo v tak velké partě až na několikátý pokus. A dokonce v pátek odpoledne těšně před naším podvečerním tréninkem, takže jdeme v dresech z galerie rovnou na hřiště. Moc děkujeme vedení galerie a panu řediteli Alešovi Seifertovi za osobní pomoc a velmi zasvěcený výklad," říká starosta Sokola Hluboká a dlouholetý nadhazovač baseballového týmu David Šťastný.

„To my jsme rádi, protože baseball obzvlášť letos dělá našemu městu a kraji skvělou reklamu a ať se vám tak daří i ve finále," opáčil ředitel AJG Aleš Seifert, který provedl česky mluvící část týmu celou výstavou a pak si totéž zopakoval ještě jednou s anglicky hovořícími posilami Sokola – Američanem Wesley Roemerem, Australanem Billy Parsonsem a Novozélanďanem Jamesem Boyecem. To jsou kluci, kteří odvádějí výbornou práci na hřišti i na lavičce a jsou trenérskými posilami a mentory mladých dorůstajících hráčů a odchovanců Sokola.

Ruská avantgarda v AJG je skutečně výjimečnou událostí a vůbec nejde o to, že jsou na jednom místě k vidění obrazy za stovky milionů korun. „Trvalo v podstatě tři a půl roku příprav, než se nám ji podařilo uskutečnit, a to díky pomoci Jihočeského kraje a partnerských vztahů s Jekatěrinburgem a Sverdlovskou oblastí. Zájem je obrovský, máme v podstatě vyprodané víkendy, a co je zajímavé – na výstavu přijíždí hodně ruských návštěvníků," doplňuje ředitel AJG Aleš Seifert. V tu chvíli zrovna český tým prohrával s Ruskem v zahajovacím utkání MS v hokeji, ale podle hrajícího trenéra Sokola Martina Macháčka bychom Rusko v baseballu porazili. „O ruském baseballu nemáme moc informací, není to u nich tak populární a medializovaný sport, ale na reprezentační úrovni bychom je nejspíš přehráli. Máme v našem týmu řadu reprezentantů, ale teď se soustředíme na každý extraligový zápas, který je před námi, protože boj o TOP 6 vrcholí. A věřím, že pak přijdou pro Jana Nováka, Martina Mužíka a další naše hráče i reprezentační povinnosti a že i náš sport se opět vrátí do normálních kolejí," přeje si Martin Macháček. A každý fanda baseballu a Sokola Hluboká s ním…

FERRATA NA HLUBOKÉ PRODLOUŽENA

JE NEJDELŠÍ V ČESKÉ REPUBLICE

Už tak oblíbená ferrata u vltavské vodní cesty směrem z Hluboké do Purkarce se právě o celých 400 metrů prodloužila. A tak jsme zase nejlepší! S celkovou délkou pět set padesát metrů je nyní nejdelší zajištěnou cestou nad vodou v republice Dokonce i starosta města Hluboká si vyzkoušel, jaké to je, viset nad hladinou Vltavy a postupovat vpřed přitisknut ke skále.

Ferrata poblíž Hluboké si už během prvního roku provozu získala velkou oblibu u místních i turistů. Má totiž atraktivní polohu, osm kilometrů od zámku Hluboká. Přístupná je jak z vody, tak z cyklostezky, nebo pěšky, zvládnou ji i rodiny s dětmi. Ferrata je jednosměrná, dejte si tedy pozor, abyste nastoupili v tom správném směru.

Venkovní aktivity jsou v covidové době výhodou. Takže vzhledem k současné situaci dává toto konkrétní místo uprostřed cesty mezi Hlubokou a Purkarcem velký smysl. V blízkosti můžete navštívit dvě další zajímavá místa – vyhlídku Baba nebo zříceninu Karlova hrádku, která jsou také přístupná z přístavních mol na řece. Navíc jde o propojení nabídky ferraty s cyklostezkou na břehu Vltavy, která je součástí projektu Vltavské cyklostezky spojující Lipno a Týn nad Vltavou. Jihočeský kraj plánuje její další úsek mezi Purkarcem a Hněvkovicemi, konstatoval starosta města Hluboká Tomáš Jirsa.

Město Hluboká do rozšíření investovalo 400 tisíc korun, 200 tisíc korun bylo potřeba na vybudování druhého přístavního mola u ferraty.

Krása krajiny a okolní přírody, vyhlídka na Vltavu, sportovní a rodinné zážitky, to vše dělá výlety okolo města Hluboká krásnými zážitky.

PROVOZOVATELEM FERRATY JE SOKOL HLUBOKÁ NAD VLTAVOU.

Zapůjčení ferratových setů a potřebného vybavení získáte ve Sportovně-relaxačním areálu Hluboká. K bezpečnému zdolání je nutný speciální úvazek s jistícími karabinami tzv. ferratový set, přilba a rukavice. Nezapomeňte si ho vyzvednout předem.

Personál půjčovny můžete oslovit mailem:
pujcovna@sport-hluboka.cz

Abyste ferratu zdolali, nemusíte být žádný horolezec. Ferrata Hluboká má druhou nejlehčí obtížnost B a úsek v části „A" o délce 150 metrů zvládnou i lezci začátečníci a rodiny s dětmi. Úsek v části „B" nabízí lezení o délce 400 metrů a je kvalifikován na úroveň C/D. Trasy jsou jednosměrné.

https://www.areal-hluboka.cz/pujcovna

Ferratu si můžete projít s instruktorem!

Pokud s ferratovým lezením začínáte, můžete si objednat instruktora, který s vámi cestu projde a naučí vás správné návyky bezpečného lezení. Instruktor lezení je k dispozici po předchozí telefonické dohodě – Radek Minců tel.: 724 834 583.

SOKOL HLUBOKÁ V SÉRII S CARDIONS HROCHY BRNO PODLEHL 1:2 NA UTKÁNÍ

A ČEKÁ NA VYTOUŽENÉ VÍTĚZSTVÍ, KTERÉ BY ZNAMENALO JISTOTU FINÁLOVÉ ŠESTKY

- Sobota: Sokol Hluboká nad Vltavou – Cardions Hroši Brno 6:0 a 0:7
- Neděle: Cardions Hroši Brno – Sokol Hluboká nad Vltavou 12:8

Foto: archiv klubu

HLUBOKÁ NAD VLTAVOU / BRNO 23. května – V baseballové Extralize přituhuje. V boji o finálovou TOP 6 jde nyní o každý bod a Sokol Hluboká měl v sedmé sérii šanci na zisk čtrnáctého bodu, který by měl znamenat jistotu účasti ve finálové šestce. Proti ale byl silný soupeř – Cardions Hroši Brno. Hroši po první prohře obrátili sérii a vyhráli ji 2:1 na zápasy. Sokol Hluboká je se 13 body v tabulce třetí, Hroši Brno s 12 body pátí.

Hroši trenéra Alexandra Derhaka v minulém kole obrali o bod lídra tabulky Arrows Ostrava a i v sobotu na Podskalské louce ukázali Sokolu, že v baseballu je domácí prostředí jen relativní výhodou a že jednou můžeš být úplně nahoře a za chvíli jsi úplně dole. Protože Hluboká viděla v sobotu dva úplně odlišné zápasy, v nichž excelovali nadhazovači. V prvním domácí Jan Novák, ve druhém brněnský Martin Grundmann.

V prvním utkání se proti sobě postavili jako startéři Jan Novák, který zatím vévodí tabulkám extraligových nadhazovačů, a Lukáš Hlouch. A projektily z jejich rukou létaly rychleji, než je povolená rychlost na dálnici. Janu Novákovi naměřil radar 142 kilometrů za hodinu, Lukáši Hlouchovi ještě kilometr navíc. Rozdíl mezi oběma snajpry byl ale v tom, že kladivo v levačce Jana Nováka bylo výrazně přesnější a vydrželo bušit do pálkařů Hrochů po celých devět směn. Jan Novák odházel podruhé v extralize kompletní zápas, hochy Hrochy prakticky nepustil do hry a v sedmačtyřiceti odházených směnách má zatím bilanci 69 strikeoutů a ERA, tedy průměrný počet runů (skórovaných doběhů), které nadhazovač umožní pálkařům za devět směn, stlačil na 0,19!!! To je naprosto ojedinělá bilance, „Johny“ Novák je momentálně naším nejlepším nadhazovačem a nahlas si říká o reprezentační dres. S Janem Novákem jako jistotou tak měli větší klid na pálku Sokolové. Ve čtvrté směně chytře pálil Jan Líkař, Wesley Roemer stáhl první doběh a prolomil pevnou obranu Brňanů. V páté směně se ale začaly dít věci. Sokol si dokázal dobře připravovat útoky, zaplňovat mety a při ráně Michala Soukupa doběhl pro druhý bod Matěj Vlach. Třetí přidal po ráně Wesleye Roemera Martin Mužík, který téměř celý zápas skvěle odchytal jako zadák, a na kopec přišel za Hrochy Marek Krejčiřík. Ale Sokol už letěl dál: Jimmy Boyece a 4:0 a pátá směna končila za stavu 5:0. Poslední šestý bod přidal po pálce Martina Macháčka opět Jimmy Boyece v sedmé směně a Hroši už utkání nedokázali otočit ani po dalším střídání na nadhozu.

Průběh druhého utkání byl v podstatě podobný, jenom se aktéři prohodili: Na nadhozu exceloval brněnský Martin Grundmann, který ve své kariéře takhle ještě nezaházel. Vydržel na kopci pro hlubocké dlouhých osm směn, kdy pálkaři Sokola neměli šanci proti jeho pestrému technickému nadhozu. Zato Hroši se rozstříleli. První sedm směn je ještě držel na uzdě domácí William Parsons. Tomu po srážce Martina Mužíka v předchozím utkání a drobnému zranění dělal zadáka patnáctiletý Lukáš Jelínek, který australského nadhazovače dobře zná z bullpenu, kde mu sekunduje v tréninzích. Billy povolil Hrochům v sedmi směnách dva doběhy, vše bylo otevřené, ale pak musel pošetřit své rameno pro další zápasy a Hroši využili slabšího dne mladíčků Hluboké na nadhozu, kteří v těžkých chvílích sbírají cenné zkušenosti do dalších zápasů. Na Petra Vojtu a v deváté směně Michala Maláta díky grand slam homerunu Martina Dvořáka udělali Hroši pět bodů a druhé utkání jasně a zaslouženě vyhráli 7:0.

Nedělní třetí utkání v plačtivém počasí bylo divoké na skóre i na zvraty a podle konečného výsledku 12:8 je jasné, že tentokrát hráli prim pálkaři. Jako tradičně ve třetím utkání dali trenéři Sokola prostor mladým hráčům a širší lavičce, zatímco Brnu mimořádně zahrály zahraniční opory, na pálce Kellen Winslow Croce, který parádně trefil dva „triple“ odpaly a čistě odházel poslední dvě směny, a na nadhozu od páté směny neprůstřelný Raymond Whitehead. Hrochům mimořádně vyšel úvod zápasu, kdy za hosty z Hluboké startoval na kopci jako startér James Boyce. Na co sáhli, to jim vyšlo a za první směnu stáhli čtyři doběhy. Ale to byl teprve začátek přetahované. Ve druhé směně na Jakuba Bílka snížila Hluboká na 2:5 a po třetí směně na Borise Večerku vyrovnala. V šesté směně se Sokol dokonce dostal na chvíli do vedení 8:7, ale přišla dohrávka osmé směny a pálkařům Hrochů se proti Vojtěchu Vlachovi a chybám v poli Sokola podařily tři důležité doběhy, zatímco Kellen Croce hlubocké pálkaře už k reakci nepustil. Hroši tak dotáhli nedělní utkání k vítězství 12:8 a v pohledné útočné sérii s Hlubokou zaslouženě zvítězili 2:1.

„Když hodnotím celé trojutkání, byl to v prvních dvou souboj vynikajících nadhazovačů, kteří jasně dominovali. V prvním jsme byli jednoznačně lepší my, když Johny Novák potvrdil, jakou má formu, ve druhém naopak Hroši. Tady musím vyzdvihnout vynikající techniku Martina Grundmanna. Dnešní třetí utkání bylo vyrovnané, řekl bych, že na nadhozu na tom byly oba týmy podobně, nadhazovači byli srovnatelní, na pálce jsme byli možná i o něco lepší, ale dnes rozhodovaly jednoznačně chyby v poli. My jsme za zápas udělali snad deset zbytečných errorů, které normálně vidíme tak jednu dvakrát za zápas. Osm bodů by nám mělo stačit k vítězstvím, ale dnes jsme si to v Brně prohráli svými vlastními chybami,“ hodnotil po třetím utkání sérii trenér Sokola Hluboká Zdeněk Josefus.

„Škoda, už už jsme sahali po čtrnáctém vítězství, které by nám mělo zaručit účast v TOP 6, což je pro tuto sezónu jako pro nováčky Extraligy náš hlavní cíl. Ještě se to nepodařilo, ale věřím, že další body ještě získáme a zahrajeme si s těmi nejlepšími ve finálové šestce. Už ve středu nás čeká odložená dohrávka s Bleskem Jablonec, tak nám alespoň přes stream držte palce,“ dodává předseda Sokola Hluboká a nadhazovač týmu David Šťastný.

Další utkání se tedy hraje netradičně ve středu 26. 5. , protože jde o již jednou odloženou dohrávku 4. kola proti Blesku Jablonec. Hraje se v Jablonci od 14. hodin, za Sokol Hluboká bude startérem populární Wesley Roemer a přenos z utkání bude k vidění na webu pořádajícího Blesku Jablonec nebo na webu České baseballové asociace /tv.baseball.cz/.

ZOO – KONEČNĚ ZAS MŮŽEME PŘIJÍT ZA ZVÍŘÁTKY

Fota: facebook zoo

OBČERSTVENÍ NA ZÁMECKÉ CESTĚ

Kamila Červenková na zámecké cestě

Květen přinesl dobré zprávy a místo slov i činy… Opatrně se otvíráme obyčejnému životu. Kavárny a restaurace dlouhou dobu přežívaly díky „okénkům“, teď mohly otevřít venkovní zahrádky a došlo i na vnitřní prostory. Otevřeny jsou po hodně dlouhé době také stánky na zámecké cestě. Kamila Červenková se svými pomocníky má záviděníhodnou energii a spoustu dobrých nápadů, čím a jak potěšit kolemjdoucí. Nabídka občerstvení je široká, přibude i sortiment suvenýrů. Káva, mléčné koktejly, čerstvá šťáva z pomerančů, smothie, domácí limonády, točená zmrzlina, sladkosti, domácí jogurt, ale i párek v rohlíku a další specialitky… Už jste ochutnali donuty s dopingovou ampulkou s kapkou alkoholu, kterou můžete do koblížku vpravit těsně před konzumací? Že ne?

PANORAMA
KULTURNÍ CENTRUM

ČERVNOVÉ KINO
NA NÁMĚSTÍ ČSLA V HLUBOKÉ NAD VLTAVOU

začátek promítání za příznivého počasí ve 21.00 hodin

PÁTEK 4. 6. **VLASTNÍCI**
PÁTEK 11. 6. **3BOBULE**
PÁTEK 18. 6. **PŘÍLIŠ OSOBNÍ ZNÁMOST**
PÁTEK 25. 6. **POSLEDNÍ ARISTOKRATKA**

ŘEMESLA STÁLE ŽIVÁ!

Městské muzeum Bechyně
Připravujeme pro vás výstavu Řemesla stále živá! Sejdou se tak díla Dany Nachlingerové (řezba), Jiřího Honisse (podmalba) a Ludmily Dominové (výšivka rybí šupinou). Tyto autorské věci, některé z nich na prodej, doplníme podobnými uměleckými díly z muzejní sbírky. Výstavu zahájíme 1. června. Pamatujete si velké vyřezávané saně v průjezdu muzea? Letos je tam zase potkáte.

POZVÁNKA LÁKÁ ZA HRANICE HLUBOKÉ, MÁ VŠAK S HLUBOKOU HODNĚ SPOLEČNÉHO.

Jednou z vystavovatelů je totiž paní Ludmila Dominová – hlubocká občanka, a navíc:
- nositelka tradice lidových řemesel,
- přední česká odbornice na současnou i historickou krajku,
- propagátorka tradiční výšivky rybí šupinou,
- zachovatelka tradičních lidových řemesel a získala si tak velký respekt a uznání,
- organizátorka a lektorka kurzů lidových řemesel,
- autorka přispívající do odborných publikací, přednáší, vystavuje a působí jako poradkyně pracovníkům muzeí a vzdělávacích institucí,
- restaurátorka i sběratelka historického textilu.

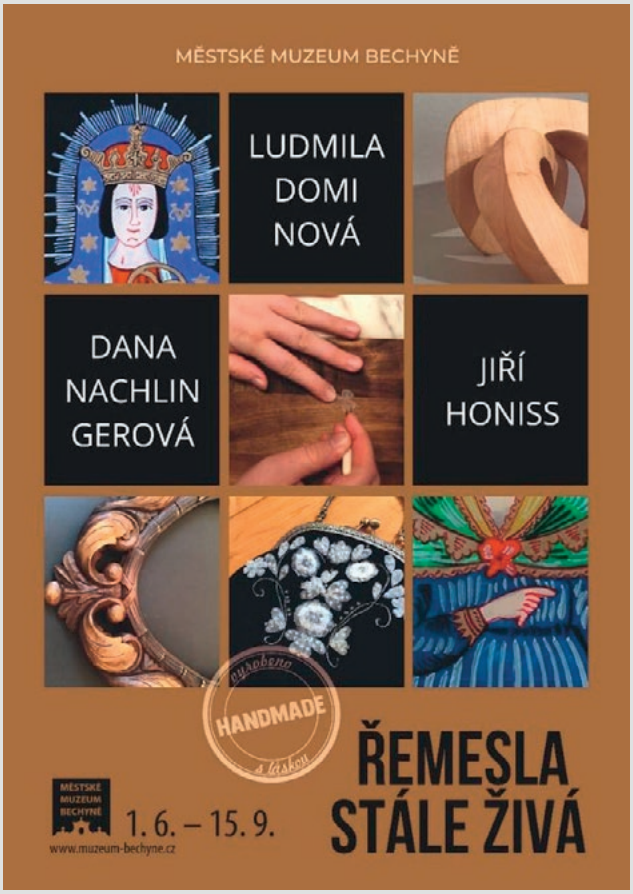

INZERCE

Naše město připravuje informační skládačku k dějinám Židů na Hluboké. Bohužel nám chybí historická fotografie synagogy. Pokud byste doma našli ve svém archivu takovouto fotografii, budeme velmi rádi za její zapůjčení k oskenování.

Hledáme domácí péči: denní pomoc pro starší paní v Hluboké nad Vltavou, 150 Kč/hod.
Bližší info: 731 388 820.

Výkup STARÝCH peřin
606 514 445

JUMPING, GYMNASTIKA I KARATE JSOU ZPĚT

SPORTOVNÍ LEKCE DOSTALY ZELENOU, DOSPĚLÍ I DĚTI SE RADUJÍ

Spolek Hluboká v pohybu s radostí znovu přivítal všechny milovníky pohybu – od nejmenších po dospělé. Více než po půl roce se totiž od 17. května 2021 mohou znovu konat sportovní lekce, které byly nástupem podzimního lockdownu zastaveny. Ačkoliv zatím mohou probíhat za specifických podmínek, zájem o ně byl i tak obrovský. Více nám sdělila Karla Peldová.

Karlo, sportovní lekce bývaly u spolku velmi oblíbené. Jaká situace a nálada panuje teď?
Nálada je skvělá. Lidé se začínají vracet do režimu, na který byli zvyklí před pandemií. Mnohé, co dříve bylo naprosto samozřejmé, se po několika měsících jeví skoro jako zázrak. To přináší i jedno zajímavé a příjemné zjištění. Já i kolegyně vnímáme, že klienti (v našem případě převážně klientky) jsou nyní ještě usměvavější a vděčnější. Obecně si teď lidé více váží toho, že mohou vyrazit do společnosti, ke kadeřníkovi, do restaurace, na kulturu nebo za sportem. Pokud byly poslední měsíce k něčemu dobré, tak právě k tomu, že v nás probudily tyto pozitivní vlastnosti.

Není to i důsledek toho, že mají některé klientky výčitky z nějakého toho kila navíc?
Co si budeme povídat, my dámy jsme na tohle obecně citlivé. Výčitky a špatné svědomí jsou ovšem zbytečné, rozhodně bych to neviděla nijak dramaticky – nic není ztraceno! Naše programy kombinují vytrvalostní aktivity s posilováním a zpevňováním středu těla, určitě mohou klientům k vysněné postavě pomoci. Kdo chtěl, našel si alternativu i během lockdownu a cvičil doma v obýváku, běhal nebo jezdil na kole.

Několikrát jsem slyšel názor, že si dotyčný na domácí cvičení zvykl, že už se do fitka nejspíš nevrátí… Nebojíte se, že takových bude více?
Domácí cvičení vyžaduje velmi pevnou vůli a jen ti nejvytrvalejší to vydrží dlouhodobě – málokdo má v obýváku na pohyb dostatek místa, nikdo se na něj nedívá a nikdo mu nekontroluje přestávky. Skupinové lekce s domácím cvičením vůbec nelze srovnávat.
Hlavní přidanou hodnotou je kolektiv, díky kterému se každý návštěvník socializuje a zároveň je motivován skupinou. Člověk byl, je a bude společenský tvor, a proto se o budoucnost sportovních lekcí rozhodně neobáváme. Na našich lekcích navíc vždy panuje skvělá atmosféra, a to i díky sympatickým instruktorům.

Co se u vás od podzimu změnilo?
Hlavní novinkou jsou nové prostory, s těmi jsme v loňském roce bojovali. Aktuálně naše lekce pro děti i dospělé probíhají v tělocvičně naší Montessori školky U Parku, která je v provozu teprve od letošního ledna. Dospělí tak poznali nové místo, a jak se zdá, i jim se u nás ve školce líbí. Máme pro ně samostatný vchod s vlastním zázemím, takže se nám s dětskou skupinou prakticky nepotkávají. Několik novinek se objevilo i v našem rozvrhu – máme nové instruktory i lekce, jednou z nich je Vinyasa jóga se skvělou Evou Compeľovou. Všem dětem i dospělým naše lekce vřele doporučuji. Kvůli omezenému počtu určitě doporučuji včasnou rezervaci na čísle 777 147 740.

Rozvrh lekcí najdete na webu www.hlubokavpohybu.cz a na Facebooku /hlubokavpohybu.

DISTANČNÍ VÝUKA SKONČILA, VRAŤME DĚTI NA STARTOVNÍ ČÁRY

„Skutečnost, že se ze společnosti vytrácí přirozený a pravidelný pohyb, se stává problémem, který vnímáme nejen u dospělých, ale především u dětí. Události posledních měsíců vzaly navíc dětem volnočasové kroužky a zahnaly je k obrazovkám počítačů a tabletů, u kterých již dříve mnohé z nich trávily více času, než bylo vhodné. Ale stále je možnost s tím něco udělat," tvrdí PhDr. Petr Beníšek, reprezentační trenér, metodik a předseda Fight Club. Podobně jako sportovní a kulturní spolek Hluboká v pohybu i Fight Club a další volnočasové spolky se intenzivně zabývají rozvojem pohybových aktivit a budoucnost dětí jim není lhostejná. Pětice z nich spojila své síly a připravila zábavné odpoledne v centru Českých Budějovic, během kterého představí své programy dětem i rodičům.

Připraveno bude pět stanovišť, na kterých se seznámíte s pěti volnočasovými aktivitami. Na každém stanovišti bude navíc pro děti připraven jeden úkol a drobná pozornost. Za správné splnění všech pěti úkolů pak děti dostanou hodnotnější odměnu. A pokud patříte mezi příznivce dětských hudebních interpretů, budete si moci zanotovat se zpěvačkou BibiBum, která na této události vystoupí.

„Bude to takový den otevřených dveří, který jsme pojali netradiční formou. Chceme, aby si rodiče s dětmi užili zábavné odpoledne na čerstvém vzduchu, vždyť doma jsme byli všichni až až!" upřesňuje Bc. Karla Peldová, zakladatelka Montessori školky Děti v pohybu.

Do projektu se zapojily tyto kluby a programy:
- Fight Club České Budějovice (park v Dukelské ulici)
- Hluboká v pohybu – sportovní a kulturní spolek (molo u Starých časů)
- Dětská akademie Madlenka (Sokolský ostrov)
- SIG Jihočeské nadané děti (Mensa) (u hotelu Klika)
- Jumping Fitness (Piaristické náměstí)

Výše uvedená stanoviště budou rozmístěna v centru Českých Budějovic, vzdáleny od sebe budou pouhé tři minuty chůze.

Program proběhne v týdnu mezi 14. a 18. červnem 2021, přesný datum a čas bude ovšem zveřejněn až na základě meteorologické předpovědi, aby si všichni tento den užili naplno a v suchu.

Sledujte www.hlubokavpohybu.cz

Foto: archiv spolku,
autor dvojstrany: Aleš Dokulil

STALO SE…

Děti v pohybu se dočkaly vzácné návštěvy i požehnání

V pátek 21. května 2021 sportovní Montessori školku poctilo svou návštěvou hned několik hostů. R. D. Mr. Mgr. Tomas van Zavrel dorazil se svěcenou vodou, pronesl slavnostní požehnání a poseděl v kruhu dětí a průvodkyň. Přítomen byl i Mons. Prof. Karel Skalický a starosta města, Ing. Tomáš Jirsa. Všem se ve školce líbilo.

Součástí odpoledního programu bylo i Požehnání křížku v těsné blízkosti školky. Děti z Montessori skupiny zde v doprovodu paní učitelky Petry Petrlíkové zazpívaly písně zasvěcené panně Marii. Velké dík patří paní architektce Ing. arch. Dagmar Polcarové, která tomuto křížku vdechla nový život a obohatila ho o pár krásných lip.

MUZEJNÍ NOC NA ZÁMKU OHRADA

MUZEJNÍ NOC JE PŘESUNUTA NA TERMÍN 26. ČERVNA OD 16:00 DO 23:00 HOD.

Letošní muzejní noc je věnována našim opeřeným přátelům – ptákům. Jaro je časem ptactva, a proto jsme se rozhodli připravit pro návštěvníky muzea program, který velké i malé milovníky přírody seznámí s touto krásnou ozdobou naší přírody.

Ptáci obývají naši planetu již 150 milionů let a za tu dobu se vyvinuli v nespočet druhů a forem. V České republice hnízdí cca 200 druhů ptáků a každý je jiný. Aby v přírodě přežili, vyvinuli si řadu unikátních a často kuriózních strategií jak si obstarat potravu, přilákat partnera či vychovat mláďata. Někteří z nich jsou pozoruhodně chytří – víte například, že se obyčejný holub dokáže poznat v zrcadle?

Pokud se o pestrobarevném světě ptáků chcete dozvědět více, pak nezapomeňte navštívit naši muzejní noc. Dozvíte se spoustu zajímavostí z ptačího světa, zjistíte, jak ptáci pomáhají lidem a krajině, jak rozpoznat naše běžné ale i méně běžné druhy, i jak ptáky v zimě správně přikrmovat. Své znalosti si můžete otestovat v zábavných kvízech i hrách. Součástí muzejní noci je i výstava muzejních exponátů s ptačí tematikou a doprovodný lektorský program s vycházkou určený žákům základních a středních škol.

Budeme se na vás těšit.

Mgr. Marie Voldřichová, Lovecký zámek Ohrada

NA ZÁMKU OHRADA ČEKAJÍ NA NÁVŠTĚVNÍKY POKLADY ORNITOLOGICKÝCH SBÍREK, OBRAZY ZDEŇKA BURIANA I NOVĚ UPRAVENÉ NÁDVOŘÍ

Během pandemie muzejníci kromě online programu připravovali novou sezonu, na zámku probíhaly stavební práce i úpravy expozic. Národní zemědělské muzeum Ohrada přivítalo první návštěvníky v úterý 11. května. Zdravotníkům a záchranářům, kteří se podílejí na zvládání koronavirové krize, bude do konce roku umožněn vstup zdarma.

Hlavní výstava sezony **Poklady ornitologických sbírek** představí největší vzácnosti z rozsáhlé ornitologické sbírky. Kromě původních schwarzenberských preparátů jsou zde vystaveny nejcennější muzejní dermoplastiky. Výstava je koncipována jako ukázka biotopu různých druhů ptactva zobrazených jako dioramata s typickým zastoupením flory a avifauny. K výstavě je připraven lektorský program pro školy **Ptáci našich lesů**.

V přízemí muzea vznikla miniexpozice devíti obrazů Zdeňka Buriana. Oleje a kvaše na téma **Lov v pravěku** pocházejí ze sbírek Národního zemědělského muzea. Malíř připravoval tuto sérii se svým souputníkem, paleontologem Josefem Augustou.

Za dohledu pracovníků památkové péče a odborných pracovníků muzea probíhá rekonstrukce dláždění nádvoří. „Návštěvníci se budou moci projít po nově vydlážděné středové cestě či si vyzkoušet repliky dobových dřevěných pump na dvou zámeckých studnách. Nádvoří také dostalo kompletní nové provedení dešťové kanalizace a odvodnění zpevněných ploch, i elektroinstalaci umožňující využití nádvoří pro pořádání společenských akcí," říká ředitel Národního zemědělského muzea Ohrada Jiří Houdek.

Změny se přes zimu prováděly také v interiérech muzea. Při vstupu jsou nyní umístěny výstavní vitríny představující momenty z historie loveckého zámku i muzea a dílčích úprav se dočkala také expozice Rybářství.

Současné výstavy předznamenávají významné výročí 180 let od otevření veřejného lesnického a loveckého muzea. V Rybářské chodbě je nově umístěna výstava Cesty sbírek, která mapuje vznik i osudy sbírek Českého zemědělského muzea (1891) a Lesnického a loveckého muzea na Ohradě (1842). Kromě historických fotografií zde návštěvnici najdou přehlednou časovou osu událostí spojených s působením obou muzeí.

Nový lektorský program Listy našich dřevin se věnuje fotosyntéze a přitažlivou formou popisuje, jak fungují listy dřevin a proč se například na podzim zbarví do různých barev.

Kurátoři spolu s lektory muzea připravili také venkovní výukový program Pod korunami stromů, který se odehrává mezi staletými duby.

Malá galerie Ohrada zahajuje svou druhou sezonu výstavou Lesní stanoviště Aloise Mezery. Alois Mezera patří mezi naše nejvýznamnější fytocenology a lesnické botaniky a po celý svůj život se věnoval kresbám a ilustracím lesů. Také nadcházející výstavy v Malé galerii Ohrada se budou věnovat lesnickým tématům. Ta první s názvem Prales grafičky Lenky Falušiové je poctou práci lesmistra Josefa Johna a je připravena ke 100. výročí narození tohoto významného lesníka. Od poloviny srpna bude instalován soubor fotografií Heleny Görnerové Koně v lese.

Již tradičně se na návštěvníky těší také čapí rodina, která hnízdní na západní části budovy.

Národní zemědělské muzeum je státní příspěvková organizace zřizovaná Ministerstvem zemědělství. Zabývá se zejména tematikou zemědělství, lesnictví, myslivosti, rybářství, zahradnictví, potravinářství, zpracování zemědělských produktů, vývoje venkova a kulturní krajiny. Národní zemědělské muzeum má kromě hlavní výstavní budovy v Praze také dalších pět poboček – Čáslav, zámek Kačina, zámek Ohrada, Valtice a nově otevřené muzeum v Ostravě. Muzeum lesnictví, myslivosti a rybářství Ohrada je nejstarším loveckým muzeem v Evropě. První muzejní sbírky loveckých trofejí a vycpanin zde byly umístěny již v roce 1842. Unikátem je Sallačova sbírka několika set exponátů paroží a souroží. Barokní zámek Ohrada nabízí také působivé interiéry, zejména hodovní sál vyzdobený barokními loveckými motivy, nábytkem z paroží a kopiemi velkoformátových pláten J. G. Hamiltona. Každý rok připravuje muzeum několik výstav tematicky souvisejících se zaměřením pobočky.

Muzeum lesnictví, myslivosti a rybářství, více na www.nzm.cz

SPOLEK KARLŮV HRÁDEK VÁS SRDEČNĚ ZVE NA

ZAHÁJENÍ LETNÍ SEZÓNY
NA KARLOVĚ HRÁDKU
NA TÉMA

LES A LOV

sobota 12. června 2021 | 9:30–18:00

PROGRAM:
9:30 ZASTAVENÍ U KŘÍŽE Sv. Erasma s modlitbou pana faráře Thomase von Zavrela
10:00 ZAHÁJENÍ SEZÓNY za přítomnosti zástupců města a partnerů spolku Karlův Hrádek, slavnostní otevření a žehnání nejen novému mostku

PROGRAM NA NÁDVOŘÍ HRADU:
10:20 ŽIVÁ HUDBA kapela Zlaté skořápky | **10:30–11:00 PŘEDSTAVENÍ DOSAVADNÍCH VÝSLEDKŮ ARCHEOLOGICKÉHO PRŮZKUMU JČU** na Karlově Hrádku | **11:00–11:40 ŽIVÁ HUDBA** kapela Zlaté skořápky | **11:40–12:00 CECH SV. HUBERTA** představení činnosti | **12:00–12.40 ŽIVÁ HUDBA** kapela Zlaté skořápky | **12:40–13:00 LESY ČR, LS HLUBOKÁ** představení činnosti | **13:00–13:40 ŽIVÁ HUDBA** kapela Zlaté skořápky | **13:40–14:00 MUZEUM LESNICTVÍ, MYSLIVOSTI A RYBÁŘSTVÍ NZM OHRADA** představení činnosti | **14:00–14:40 ŽIVÁ HUDBA** kapela Zlaté skořápky | **14:40–15:00 SPOLEK HLUBOKÁ V POHYBU** představení činnosti |**15:00–17:00 ŽIVÁ HUDBA** kapela Zlaté skořápky

PROGRAM A STANOVIŠTĚ V PŘEDHRADÍ KARLOVA HRÁDKU:
10:30 – 16:00 STANOVIŠTĚ V OKOLÍ KARLOVA HRÁDKU, kde si mohou děti i dospělí zábavnou a naučnou formou rozšířit své znalosti z oborů lesnictví, myslivost, ochrana přírody, přežití a pohyb v přírodě.
Na těchto stanovištích program připravili: Lesy ČR, s.p., NZM Zámek Ohrada, Cech Sv. Huberta, sokolník Milan Zaleš, Montessori školka pro nejmenší, Montessori pro školáky „Děti v pohybu".

OBČERSTVENÍ ZAJIŠŤUJE PIVOVAR HLUBOKÁ A SDH PURKAREC + OPÉKÁNÍ BUŘTŮ
Přívoz Purkarec – Karlův Hrádek, tel.: 602 834 708 na objednání | Přeprava osob ČIVAKO tel.: 724 144 396 na objednání

TĚŠÍME SE NA VÁS, AŤ UŽ DORAZÍTE PĚŠKY, NA KOLE NEBO PO VODĚ!

Karlův Hrádek, z.s. | Masarykova 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou
e-mail:spolek@karluvhradek.cz
www.karluvhradek.cz
www.hluboka.cz
Prioritním a zakládajícím členem spolku je Město Hluboká nad Vltavou

---

Město Hluboká nad Vltavou Vás srdečně zve na akce

ČERVEN 2021

pátek 4. 6. od 21.00 hod. - Vlastníci - letní kino na náměstí

sobota 5. 6. od 20.00 hod. - Kapela Globus – charitativní koncert pro domácí hospic sv. Veroniky – na náměstí

pátek 11. 6. od 21.00 hod. 3bobule - letní kino na náměstí

sobota 12. 6. 9.30 – 18.00 hod.
Zahájení letní sezóny na Karlově hrádku - na téma „Les a lov"

sobota 12. 6. od 19.30 hod.
OLD BOYS DIXILAND band - sobotní koncert na náměstí

pátek 18. 6. od 21.00 hod.
Příliš osobní známost - letní kino na náměstí

sobota 19. 6. od 14.00 hod. - Pivovarská sešlost – na náměstí

pátek 25. 6. od 21.00 hod.
Poslední aristokratka - letní kino na náměstí

sobota 26. 6. od 19.30 hod. - unORGANizer band – host Milan KOTLÁR - sobotní koncert na náměstí

Na začátku července se můžete těšit na:

sobota 3. 7. – New Rangers – sobotní koncert na náměstí

Změna programu vyhrazena.

www.hluboka.cz

NEW RANGERS
SOBOTNÍ KONCERT NA NÁMĚSTÍ

SOBOTA 3. ČERVENCE

HOSÍNSKÉ ZVONENÍ

SOBOTA 26. ČERVNA

HOSÍN
KOSTEL SV. PETRA A PAVLA, FARNÍ DVŮR A ZAHRADA

PÁTEK 19.00 koncert **BÁRKA** – Spojení violoncella a keltské harfy v kostele sv. Petra a Pavla
SOBOTA 12.00 Otevře se tržiště na farním dvoře a farní zahrada
13.00 NOUZOVÝ ŘEŠENÍ - bluesrockový start slavností
14.00 Teátr – Větrná pohádka
15.00 THE 6 FIREBALLS
16.00 – 50's ROCK'n' ROLL BAND
17.00 Kejklířské divadlo – Tři prasátka
18.30 CRIMSON FIELDS - akustická kapela z Plzně
20.30 ÉK – Maďarská rocková kapela
22.00 zakončení hlavního programu
NEDĚLE 10.30 Poutová mše svatá

DOPROVODNÝ PROGRAM:
- Otevřený kostel s programem
- Kouzelník Petr Kashar mikromagie mezi lidmi
- Lanovka, hry a tvořivé dílny pro děti na farní zahradě
- Zvonař Jan Šada
- Žonglérská dílna
- Malování na obličej
- Hosínské dobroty, paella, palačky, tržiště

Slavnost pořádá: www.spoleksypka.cz
Změna programu vyhrazena
Sobotní vstupné: dospělí 100,- děti 50,- / děti do 1m zdarma rodina (2+2) 250,-

obec Hosín | Jihočeský kraj

JAROMÍR ZUMR: ZE ZÁPISNÍKU FOTOGRAFA PŘÍRODY

SETKÁNÍ S ČERNÝM ČÁPEM

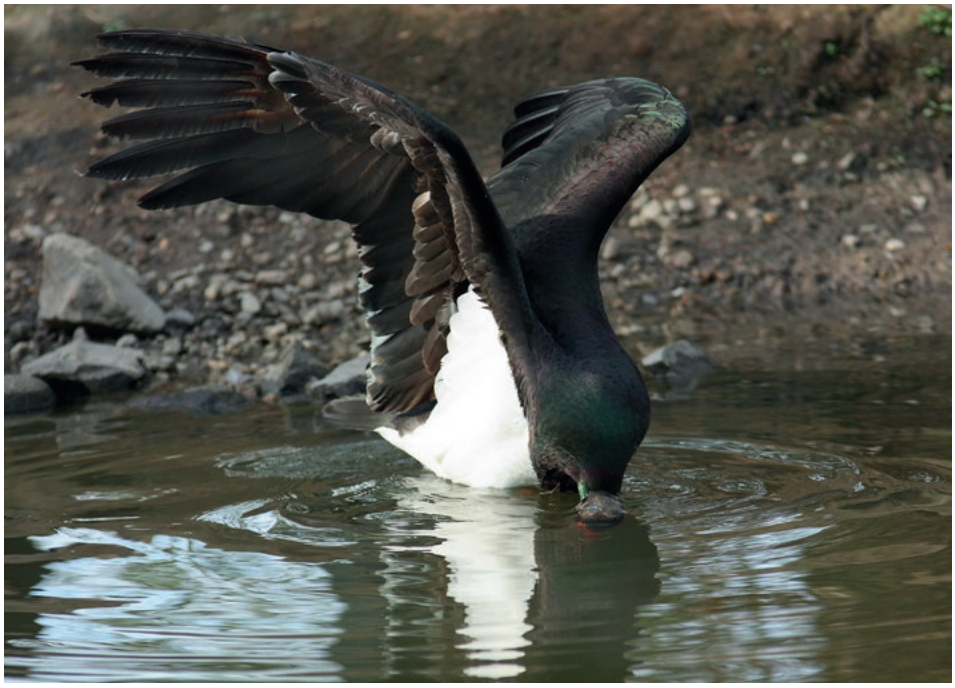

S černými čápy jsem se setkal již mnohokrát. Hnízdí nejen v Poněšické oboře, ale i na jiných místech v jižních Čechách. Fotografoval jsem je také na jednom hnízdě, které bylo umístěno vysoko na borovici. A tak, abych získal snímky při krmení mláďat, musel jsem si vybudovat kryt na nedalekém stromě. Jednalo se o vysoký smrk, a jelikož měl větve až vysoko, musel jsem si zhotovit žebřík. Ten jsem si vždy postavil ke kmenu, kde nebyly větve, a výš už jsem potom lezl po větvích stromu jako veverka. Musím podotknout, že už to bylo dávno a v té době nebyly z řad ochranářů takové přísné podmínky pro získání potřebného povolení k fotografování.

Ovšem já nechci psát o fotografování na hnízdě, ale o setkání s černým čápem, který lovil na potoce rybky. Úplně náhodou jsem na něj přišel, když jsem u potoka fotografoval ledňáčky. Cestou k hnízdní noře ledňáčků jsem spatřil ve vodě černého čápa. Bylo rozhodnuto. Místo fotografování ledňáčků jsem se zaměřil na čápa. Hned druhý den jsem postavil u potoka kryt, který jsem vybudoval z přírodního materiálu. Nařezal kůly ze slabých stromků, ze kterých jsem sestavil kostru budoucí boudy. Tu jsem potom přikryl smrkovými větvemi, které jsem nařezal nedaleko ve smrkové houštině. Jako sedátko jsem do boudy přinesl uříznutý špalek ze silného polena. Sedátko jsem si připravil doma, kdy jsme spolu se sousedem na cirkulárce uřízli část polena z hranice dřeva, které měl na zahradě.

Když byla stavba hotová, nechal jsem ji v klidu asi týden, aby si ptáci zvykli. Potom jednoho dne jsem se vydal na fotografický lov. Věděl jsem, že sem ptáci určitě létají pravidelně, protože nedaleko bylo právě také jedno z jejich hnízd, o kterém jsem věděl. Bylo umístěno ve větvích starého buku, ale pro fotografování zcela nevhodné. Nebyla možnost postavit nedaleko kryt. Proto jsem byl rád, že jsem spatřil čápa nedaleko potoka, a tak doufal, že se s ním setkám, až bude na lovu. Ten den jsem přišel do krytu již brzy ráno, abych získal dostatek času pro fotografování. Tiše jsem usedl a čekal. Měl jsem pěkný výhled na potok, kdy jsem dohlédl i hodně daleko, abych spatřil případně i přílet čápů a tak byl připraven. Uběhla první hodina a stále nic. Jen konipas procházel kolem břehu a rychle sezobával mušky a komáry. Bylo až úsměvné, jak rychle pobíhal sem a tam a stále potřásal ocáskem. Proto také ve slovenštině je jeho název trasochvost biely. Po chvíli odlétl a zase nastal klid. Podíval jsem se na hodinky, měl jsem za sebou další hodinu čekání, potom už to byla třetí hodina, kdy jsem čekal a pořád žádný čáp. Jen ledňáček se svým typickým hvizdem prolétl rychlostí okolo. Potom jsem snědl i svačinu, a když jsem ještě měl plnou pusu, čáp se najednou objevil. V celé své kráse. Již z dálky jsem ho spatřil jak pomalu plachtí a nedaleko usedá na okraj potoka. Postavil se a ihned rychlými kroky šel až k vodě. Sotva zabořil dlouhé nohy do hluboké vody, začal rychle píchat zobákem do hladiny. Pomalu popocházel vodou, sekal zobákem do hladiny, znovu jej zvedal, ale kořist žádnou neměl. Čápi takto loví. Stále píchají svůj dlouhý zobák do vody a občas tak zachytí i drobný kamínek, v domnění, že jde o kořist, ale když se přesvědčí, že to není k snědku, tak to zase upustí zpět do vody. Jednou jsem dokonce pozoroval čápa, který čeřil bahno pod sebou v kalné vodě, aby vyprovokoval rybky k pohybu. Potom na ně útočil. Volavky loví zcela jiným způsobem. Stojí nehybně dlouhé minuty ve vodě a čekají, až se v jejich blízkosti objeví rybička, a na tu potom zaútočí. Často se přitom i nakloní a dál čekají ve strnulé pozici na vhodný okamžik pro bleskový útok. Mnohdy jim kořist unikne, a tak musí volavka zase čekat.

Po chvíli čáp bleskurychle zaútočil, kdy prudce zasekl zobák do hladiny. Ovšem při pozvednutí hlavy nedržel žádnou kořist. Znovu proto šel dál a opět píchal zobákem do hluboké vody. Až po několika dalších bezvýsledných pokusech najednou držel v zobáku malou rybičku. Rychle ji v zobáku nadhodil, aby ji znovu uchopil a zmáčkl. Potom pomalu začalo její polykání. Teleobjektiv mi přiblížil tento lov, který jsem tak mohl zaznamenat. Rybku spolkl a pokračoval v lovu dál. Pomalu šel potokem a stále hledal kořist, aby se nasytil.

Fota: Jaromír Zumr